76 JAARGANG No. 100135 DINSDAG 9 JUNI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

BEGINNEN MET SCHOLEN

Vier en veertig procent van de totale wereldbevolking is analfabeet. Dat betekent dat bijna zeven honderd miljoen volwassenen op onze planeet niet kunnen lezen of schrijven. Dit cijfer is geproduceerd door het hoofd der statistische afdeling van de Unesco, dr Bangr~e Liu, die verder constateerde, dat het percentage analfabeten per land zeer sterk varieert. In Europa bijvoorbeeld zijn vele landen, waar minder dan een procent der bevolking analfabeet is: in Afrika loopt het percentage degenen die kunnnen lezen noch schrijven hier en daar echter op tot vijf en negentig procent en meer. Hoe is de situatie hier op dit halfrond? Vijf en veertig miljoen volwassenen moeten tot de analfabeten worden gerekend en tien landen in dit deel van de aardbol tellen een tot vijftien miljoen analfabeten.

De statisticus schat dat er op de gehele wereld acht honderd zestig miljoen kinderen leven in de leeftijd van vijf tot negentien jaar. Hiervan bezoekt slechts dertig procent een lagere school en krijgt zeven procent voortgezet- of hoger onderwijs; de overige drie en zestig procent geniet geen enkele schoolopleiding. Ieder jaar neemt de jeugd in de schoolgaande leeftijd met vijftien tot twintig miljoen zielen toe en in 1970 zal deze jeugd in totaal een miljard zielen tellen.

De grote vraag in verband met de ontstellende achterstand op onder-

onze wereld van vandaag

wijs-gebied overal in de wereld is of men erin zal slagen voldoende scholen voor deze aanwas te stichten. Geschiedt dit niet, dan is het wel zeker dat in 1970 een nog groter percentage van de wereldjeugd geen onderwijs zal kunnen krijgen. De ongelijkheid, beter gezegd, het ontbreken van gelijke kansen is in de wereld van het onderwijs ontstellend. Er zijn landen, uiteraard de meest welvarende, waar de kinderen tot veertien jaar bijna allen een school bezoeken en er zijn landen waar in het geheel geen onderwijs bestaat.

Ook in de leeftijdsklassen van vijftien tot negentien jaar zijn de verschillen groot; enerzijds zijn er landen waar slechts tien procent van deze jeugd voortgezet- of hoger onderwijs volgt, anderzijds landen waar dit percentage negentig procent is. Dit is overigens wel een uitzondering want slechts vijf landen in de wereld kunnen bogen op een percentage van meer dan vijftig procent. Ongeveer vier-vijfde van alle kinderen, die onderwijs genieten, krijgen niet meer dan lagere school, een-vijfde kan en mag verder studeren.

Zeer opmerkelijk is het, dat onder de tien miljoen studenten, die de wereld telt, niet minder dan 165.000 buiten de eigen landsgrenzen een studie volgen. Het is vrijwel onmogelijk een schatting te maken van de uitgaven, die de wereld zich getroost voor het onderwijs. Wel wijzen de cijfers uit, dat ongeveer aertig landen twee en een half procent van hun nationaal inkomen besteden aan het onderwijs. Overigens is dit slechts een cijfer, dat betrekking heeft op de uitgaven van de overheid. De aanzienlijke bedragen, die worden besteed door particuliere onderwijsinstellingen en de gezinnen zelf, zijn hierin niet opgenomen omdat daarover geen betrouwbare gegevens beschikbaar zijn.

De heer Uttenbogaard, een der Nederlandse gast-sprekers naar aanleiding van de op dit eiland gehouden Boekenweek, heeft in zijn buitengewoon belangwekkende lezingen bij herhaling gewezen op het onvoorstelbare leed, dat in vele landen heerst; scholen vormen een ware luxe in tal van gebieden, eensdeels door gebrek aan gelden en anderzijds door het streven van leidinggevende personen om hun onderdanen dom te houden. In beschaafde landen is het begrip school niet weg te denken en men is daar geneigd te vergeten aan hoevele meisjes en jongens zelfs het meest elementair onderwijs wordt onthouden om de een of andere reden. Reeds eerder kon in deze rubriek worden vermeld, dat het onderwijsprobleem in deze wereld groter is geworden door een ontstellend tekort aan gediplomeerde leerkrachten; vaak zijn er nog het beste aan toe de koloniale of oud-koloniale gebieden die de scholen plus de onderwijzers van het moederland uitgestuurd kregen. In de meeste gevallen was het ook dat moederland, dat de faciliteiten verleende voor hoger onderwijs en verder de poorten van zijn universiteiten open stelde.

Het is goed zich een en ander te realiseren. Verbetering van de wereld begint niet bij politieke rondetafels, maar wel bij de opening van onderwijsinrichtingen. En er zijn immers nog zoveel landen waar men zelfs niet eens weet wat een school is....!

DE SITUATIE IN NICARAGUA

Werkzaamheden van de commissie van vier worden vertraagd

Opstandelingen verslagen?

Washington. — Aan het einde van de morgen van de 8e juni had de Commissie van Vier, die door de Raad van de Organisatie van Amerikaanse Staten is belast met het inzamelen van gegevens over het konflikt in Nicaragua, slechts twee antwoorden — van Honduras en van Nicaragua — ontvangen op haar verzoek aan de regeringen van dertien landen in Midden-Amerika en het Caraïbisch gebied om alle gegevens, die zij over de recente gebeurtenissen, die het onderwerp van een onderzoek zijn, beschikbaar hebben, te verschaffen.

De antwoorden van Honduras en Nicaragua werden telegrafisch ontvangen. De commissie, die bestaat uit vertegenwoordigers van Brazilië, de Verenigde Staten, Mexico en Uruguay, besloot de inhoud van deze antwoorden vooralsnog niet openbaar te maken.

De commissie kwam gistermiddag opnieuw bijeen in het kantoor van de Panamerikaanse Unie om de zaak verder te bestuderen en kennis te nemen van nieuwe telegrammen, in geval deze intussen zouden zijn binnen gekomen uit de andere elf hoofdsteden in het Caraïbisch gebied.

De commissie, die jl. donderdag in het leven werd geroepen, heeft tot taak licht te werpen op de gebeurtenissen in Nicaragua, met name: 1) over de juiste aard van de „luchtinvasie", waarvan dat land de vorige week het slachtoffer is geworden; 2) over de waarachtigheid der dreigende ontscheping van vijandige elementen op de kusten van Nicaragua, waarvan sinds het begin van het konflikt melding wordt gemaakt.

Deze taak is onderverdeeld in twee opeenvolgende etappen: allereerst de inzameling van alle gegevens, die door korrespondentie kunnen worden verkregen — tijdens welke étappe de commissie niet uit Washington vertrekt — en daarna, wanneer daaraan behoefte is, een onderzoek ter plaatse.

Voorlopig verkeert het onderzoek nog steeds in de eerste étappe. Gezien de traagheid, waarmede de antwoorden van de 13 regeringen in het Caraïbisch gebied binnen komen, is het waarschijnlijk, dat deze eerste étappe zeker nog verschillende dagen zal duren.

Managua. — Alle winkels te Managua waren vanmorgen weer open en het leven herkreeg zijn normale aanblik. Het merendeel van de Nationale Garde, die de kruispunten bewaakten, is teruggetrokken. Er is geen spoor meer van zenuwachtigheid of spanning te bekennen. De klanten verdringen zich in tal van winkels.

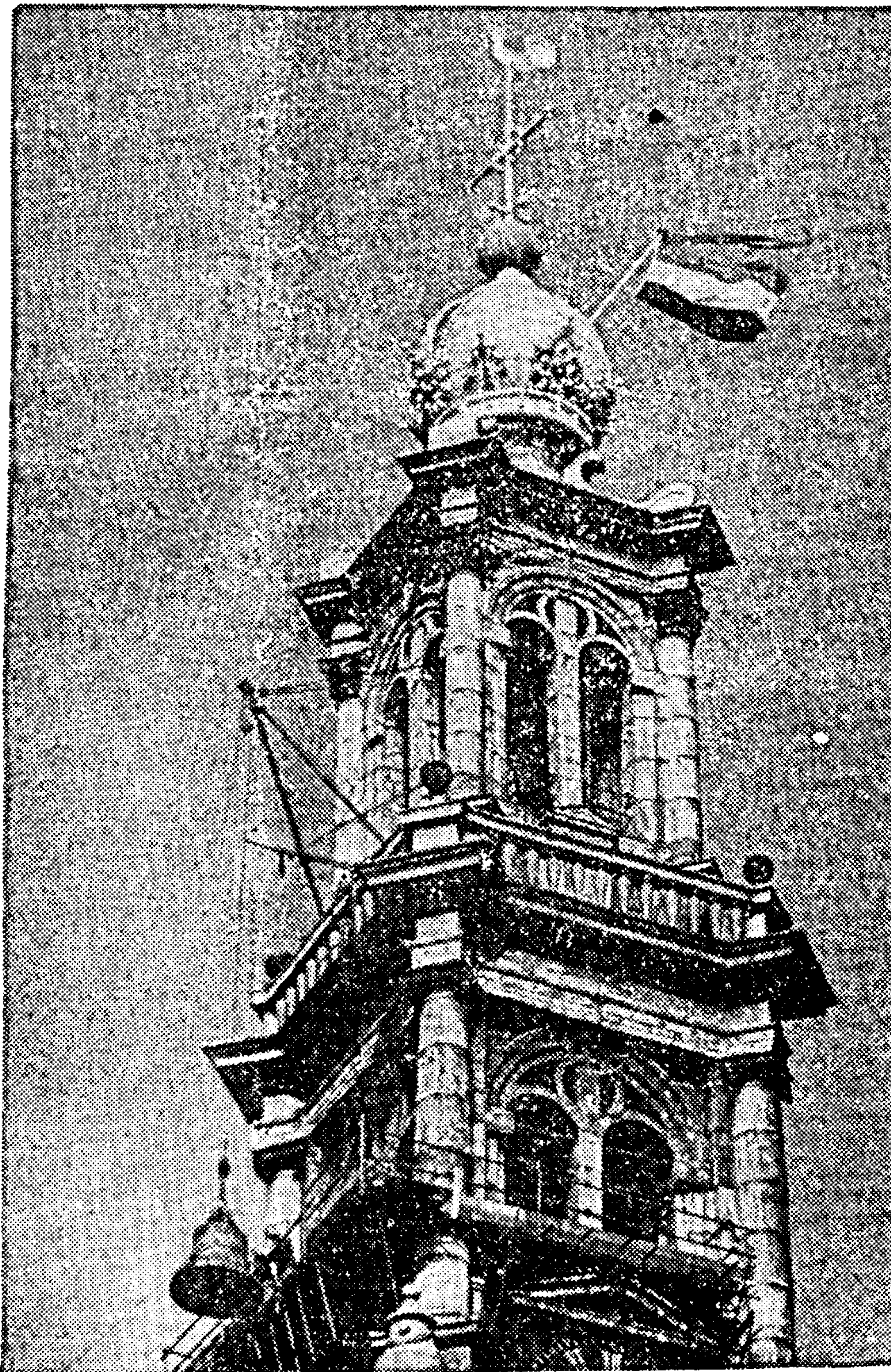
De burgerlijke aktie tegen de regering schijnt in Managua achter de rug te zijn.

REBELLEN GELIKWIDEERD

Generaal Anastasio Somoza, bevelhebber van de Nationale Garde van Nicaragua, heeft maandag in Managua bekend gemaakt, dat de rebellen „militair gelikwideerd" zijn.

De generaal, een broer van president Somoza, deelde op een persconferentie mede, dat de rebellen zijn verslag bij een zwaar gevecht, dat maandagmiddag te Cerro de la Laguna, circa 180 km. ten noordoosten van Managua, is geleverd. Twee uur nadat de slag begon, staakten de opstandelingen het vuren, zo zeide hij. Generaal Somoza wilde niet zeggen hoeveel doden en gewonden er waren gevallen.

De eerste sekretaris van de ambassade van Nicaragua te Washington, Lazo, is maandag als zodanig afgetreden. Hij heeft zich bij de tegenstanders van president Somoza aangesloten.



Na een volledige restauratie heeft de Munttoren te Amsterdam haar stem weer terug gekregen. In verband me de Hemony herdenking zijn alle carillons in Amsterdam herzien en zullen zij hun bronzen geluiden weer over de hoofdstad laten galmen. Foto: Ook de westertoren heeft een tijd moeten zwijgen wegens reparaties aan haar carillon.



Uit vertrouwde bron werd vernomen, dat het domein van Argenteuil waarschijnlijk dienst zal gaan doen, als de toekomstige residentie van koning Leopold. Foto: Gezicht op de residentie.



Herkent u hem? Het zal wel moeilijk zijn, het is de hoofdrolspeler uit de nieuwe film, „Le Bossu" van Andre Huxnebelle. Het is de bekende filmspeler Jean Marais.

De Conferentie te GENEVE

Gromyko ontkent Westers recht om in BERLIJN te zijn

Rusland probeert topconferentie te forceren

Geneve. — Een Russische woordvoerder heeft maandag op een persconferentie in Genève verklaard dat de ministers dinsdag — vandaag — weer informele besprekingen zullen voeren. Hij was van mening dat het einde van de conferentie in zicht is.

Van westelijke zijde werd medegedeeld dat er woensdag een plenaire zitting zal worden gehouden.

Westelijke waarnemers zeiden dat de ministers maandag alleen over de kwestie Berlijn hebben gesproken. Men voegde hieraan toe dat Oost en West niet nader tot elkaar zijn gekomen inzake deze kwestie. De westelijke waarnemers beschouwen de verklaring van de Russische woordvoerder dat de conferentie het einde nadert als prematuur. Het is namelijk mogelijk dat de Russen munt willen slaan uit het ongeduld dat langzamerhand in brede kringen doorsiepelt ten opzichte van de ministers conferentie en het westen willen dwingen de Russische opvattingen over een topconferentie te aanvaarden.

In kringen die nauwe betrekkingen onderhouden met de Franse delegatie, verklaarde men, dat Gromyko maandag zelfs geweigerd heeft te bevestigen, dat het westen het recht heeft in Berlijn te zijn. Zoals bekend heeft Gromyko dit recht aanvankelijk erkend.

Van communistische zijde werd er op gewezen dat Gromyko's onderhandelings-bevoegdheid niet afhangt van de besprekingen die op het ogenblik in Moskou worden gehouden tussen Russische en Oostduitse leiders.

Van betrouwbare zijde is later meegedeeld dat het westen maandag zijn standpunt kenbaar heeft gemaakt aan de Russen over de waarborgen die het westen eist voor het tot stand komen van een regeling van de kwestie-Berlijn en de concessies die het hier tegenover wil stellen.

Men zou de Russen hebben duidelijk gemaakt dat dit standpunt een onontbeerlijk element moet zijn voor een slotcommuniqué, door beide partijen ondertekend, dat het houden van een topconferentie in de loop van de zomermaanden rechtvaardigt.

Het Westen zou twee waarborgen van de Russen hebben verlangd en wel 1. erkenning van de westelijke bezettingsrechten en 2. een verklaring dat de Russen de vrije toegang tot Berlijn vanuit West-Duitsland waarborgen.

De Italiaanse waarnemers op de ministersconferentie te Génève, Carlo Alberto Straneo, heeft vandaag als zijn mening te kennen gegeven, dat de conferentie deze week of uiterlijk begin van de volgende week zal aflopen. De besprekingen, zo zeide hij, verlopen zeer moeilijk en traag, maar kunnen tot een akkoord over Berlijn leiden. Volgens Straneo is de conferentie thans in een beslissende fase gekomen.

Straneo keerde vanmorgen uit Rome naar Génève terug. Hij was zijn regering verslag komen uitbrengen over het verloop van de beraadslagingen in Génève.

FOKKER RIO

Braziliaanse politie verhindert vertrek van Directeur

De Braziliaanse politie heeft, volgens U.P.I., een van de direktieleden van het bedrijf van Fokker in Galeao, de Nederlander Anton Rooth, woensdagavond verhinderd naar Nederland te gaan. Dit gebeurde krachtens een gerechtelijk bevel, dat alle twaalf direktieleden in Brazilië moeten blijven. Enkele direkteuren worden beschuldigd van smokkel en andere overtredingen. Naar een woordvoerder van de Nederlandse ambassade in Rio de Janeiro mededeelde, is de heer Rooth niet in hechtenis genomen.

Twee juli definitieve datum voor huwelijk van PRINS ALBERT

Brussel. — Het huwelijk van prins Albert van België met de Italiaanse prinses Paola Ruffo di Calabria zal op 2 juli worden gesloten, zo is officieel meegedeeld.

De burgerlijke plechtigheid wordt gehouden in het koninklijk paleis en de godsdienstige in de 22de eeuwse kerk van Sint Goedele.

In Vaticaanstad wordt meegedeeld, dat de pauselijke zegen kort na de sluiting wordt gegeven. De juiste datum is nog niet bekend.

Het kerkelijk huwelijk van prins Albert en prinses Paola zal worden ingezegend door mgr Boone, deken van Brussel, bijgestaan door kardinaal van Rocy, vertegenwoordiger van paus Johannes. Tevoren zal op het koninklijk paleis het burgerlijk huwelijk worden gesloten. Door de burgemeester van Brussel, Lucien Cooremans.

De bekende Italiaanse modiste Ioncettina Buonanno heeft dezer dagen de huwelijksuitzet met uitzondering van de bruidsjapon en een avondjurk bij prinses Paola bezorgd. Op vragen van de journalisten deelde zij mede dat het besluit om in Brussel het huwelijk te sluiten haar noopte veel haast te maken om op tijd klaar te zijn met de bruidsjapon. Concettina zal waarschijlijk ook zelf naar Brussel gaan om deze japon aan de prinses te overhandigen.

De toestand in Indonesië

Streng optreden tegen ordestoorders

Djakarta. — De Indonesische legercommandant, luitenant-generaal Nasution, heeft in een order de onderdelen van het leger bevel gegeven, in afwachting van nadere instrukties op hun standplaatsen te blijven en krachtig op te treden tegen enigerlei groepering, die zou trachten wanordelijkheden te verwekken.

Bevelhebbers van militaire afdelingen zijn te Djakarta bijeengekomen voor overleg met Nasution, o.a. die van Midden- en Oost-Java, waar de communistische partij sterk is vertegenwoordigd. Te Djakarta was het woensdag rustig.

In zijn dagorder geeft Nasution opdracht om onmiddellijk te handelen en met een zo grote krachtontwikkeling als waartoe de omstandigheden nopen. Nasution zegt, dat bij bepaalde politieke groepen tekenen van fanatisme zijn waargenomen.

In zijn besluit tot beteugeling van politieke aktiviteit van dinsdag heeft Nasution o.a. verklaard, dat het niet in de bedoeling ligt de politieke partijen te verbieden. Het was alleen de bedoeling, hun aktiviteit gedurende enige tijd te beperken.

Vragen van Statenlid van der Hoeven

Intrekking ouderdomspensioen op Bonaire

Willemstad. — Het lid der Staten, de heer P. van der Hoeven, heeft aan de heer minister van sociale zaken (ex artikel 50 van het Reglement van Orde voor de Staten van de Nederlandse Antillen) de volgende vragen gesteld:

1. **Kan de minister mededelen, waarom aan de in bijlage dezes vermelde personen, woonachtig op Bonaire, sinds kort, in ieder geval na 25 mei jl., geen noodouderdomspensioen meer is uitbetaald?**
2. **Kan de minister mededelen of het feit, dat deze uitbetaling niet plaats vond, gelegen is in de omstandigheid, dat deze personen niet meer in aanmerking voor uitkering komen?**
3. **Indien de voorgaande vraag voor alle personen of voor een gedeelte van hen bevestigend beantwoord wordt, kan de minister dan mededelen waarom bedoelde personen van verdere uitkering uitgesloten werden?**
4. **Kan de minister tenslotte mededelen wanneer de uitbetaling aan bedoelde personen, allen reeds kortere of langere tijd voor hun hun levensonderhoud in hoofdzaal aangewezen op noodouderdomspensioen, hervat zal worden?**

(Zie voor de namen elders in dit nummer.)

Kwestie van de BEHANDELING der ontslagen B.W.I. arbeiders wordt in LONDEN op hoogste niveau opgenomen

Klachten uit de Nederlandse Antillen worden in de FEDERATIE hoog opgenomen

(Van onze korrespondent op Trinidad)

Port of Spain. — De Brits Westindische Federale Regering is zeer gebeten op de Nederlands Antilliaanse autoriteiten en de direktie van Shell Curaçao N.V. over de behandeling, welke de uit de olie-industrie ontslagen Brits Westindische arbeiders ondervinden. De talloze klachten, welke volgens de Federale Voorlichtingsdienst zijn binnen gekomen bij de B.W.I. Federale Regering van de zijde van plotseling ontslagen arbeiders, hebben de minister van financiën, de heer Robert Bradshaw, aanleiding gegeven naar Willemstad te vliegen en met de Antilliaanse autoriteiten besprekingen te voeren. Het bleek, dat niet de ontslagen zelf, hoe onplezierig deze voor de betrokkenen ook mogen zijn, aanleiding waren tot de klachten, doch het feit, dat de ontslagenen geen tijd gegund werd orde op hun zaken te stellen en hun eigendommen van de hand te doen, doch door de Nederlands-Antilliaanse autoriteiten terstond uit het land werden gezet.

Ook waren er klachten binnen gekomen over de slecht accomodatie op de „Antilia", met welke deze mensen naar hun land van herkomst terugreizen. De toestanden aan boord werden als ten hemel schreiend beschreven. Weliswaar hebben deze mensen ook de gelegenheid per vliegtuig terug te keren, doch dan verliezen zij hun bezittingen, die in de loop der jaren soms tot een aanzienlijke omvang zijn toegenomen. Het is vaak een groot gedeelte van wat zij bezitten en het spreekt vanzelf, dat de ontslagenen, die door hun grote aantal (men spreekt ervan, dat er in totaal 1800 man zijn of zullen worden ontslagen) verwachten kunnen, dat zij niet allen voetstoots op hun geboortegrond aan het werk zullen kunnen gaan, niet gaarne van het voor hun toch van waarde zijnde bezit worden ontbloot.

Naar wij vernamen, zou de heer Bradshaw na zijn besprekingen op Curaçao en zijn verslag aan het B.W.I. parlement, zaterdag onmiddellijk doorreizen naar Londen, waar de Federale Eerste Minister, Sir Grantley Adams, thans vertoeft, zodat zij gezamenlijk op het hoogste peil deze kwestie met de Britse regering kunnen opnemen.

Het is voor de goede naam van de Nederlandse Antillen te betreuren, dat telkens wederom klachten over de behandeling van Britse onderdanen moeten worden geregistreerd. Was het destijds over de B.W.I. taxichauffeurs op Aruba, thans is het weder over de bij de Shell ontslagenen.

Aan de vice-consul van de Brits Westindische Federatie te Caracas is opdracht gegeven van tijd tot tijd naar Curaçao te reizen om daar een wakend oog te houden over de belangen van B.W.I. onderdanen.

Intrekking ouderdomspensioen op BONAIRE

(Buiten verantwoordelijkheid van de redaktie)

Geachte dames en heren,

Misschien, heel misschien, behoort u niet tot degenen voor wie deze brief bestemd is. In dat geval vragen wij u excuus, dat wij u ermede hebben lastig gevallen.

Wij richten deze brief aan allen, die op Bonaire wonen en daar hun brood verdienen, omdat wij hopen, dat ook u in uw borst nog een gevoel voor rechtvaardigheid bezit. Tenslotte leven wij nog onder de Nederlandse vlag, een vlag, waaronder vrijheid en rechtvaardigheid steeds veilig waren. Echter thans lijkt het erop, dat vrijheid en rechtvaardigheid te Bonaire in gevaar zijn. Maar daarover willen wij u heden niet schrijven. Wellicht later wel. Thans willen wij u er slechts op wijzen, hoe ook **uw** steun heeft medegeholpen om het huidige bewind van de DP-Bonaire te handhaven en wat de funeste gevolgen hiervan zijn voor vele Bonairianen, zelfs voor Bonairianen van vergevorderde leeftijd, die niet anders wensen dan hun levensavond in rust en vrede door te brengen.

Wij behoren niet tot de DP-Bonaire. Wij behoren tot de andere partij en hebben ons daarvoor nimmer geschaamd. Wij menen voorts, dat wij vrij mogen zijn te bepalen op wie wij willen stemmen, en op wie niet. Het stemmen is geheim, zegt men, doch in deze kleine gemeenschap weet eenieder ongeveer hoe de gedachten van de ander zijn. Zo weten wij dat ook van u!

En zo weet de DP-Bonaire, die hier thans regeert, in welke richting onze gedachten gaan, op wie wij hebben gestemd.... en thans is de wraak gekomen. Een wraak, waaraan ook gij, die op Bonaire woont en werkt, hebt medegewerkt. Wellicht onbewust hebt ook gij die wraak mogelijk gemaakt.

Wij, de schrijvers van deze brief, kennen de Nederlandse taal niet of niet voldoende. Velen van u, die hier wonen en werken, kennen het Papiamento niet of niet voldoende. Om in alle lagen van de bevolking onze roepstem te doen horen, hebben wij iemand gevraagd onze mening op papier te stellen in de taal, die officieel is voor Bonaire en de Nederlandse Antillen. Wij behoren tot de „oudjes" en onze leeftijd varieert van 60 tot 80 jaar. Allemaal ontvingen wij het ouderdomspensioen. Sommigen van ons sinds mei 1955; du: ruim vier jaren lang; anderen sedert korte tijd. Maar allemaal ontvingen wij waarop wij RECHT hadden.

Heden is ons medegedeeld, dat onze namen geschrapt zijn. Wij zullen, indien de Christelijke machthebbers op Bonaire hun zin krijgen, dat pensioen nimmer meer ontvangen, dat pensioen, waarop wij rekenen voor ons levensonderhoud, tenzij wij vergiffenis vragen voor de grote misdaad: vrij te willen stemmen.

Aan deze gruwelijke onrechtvaardigheid hebt ook gij medegewerkt, die de DP-Bonaire steunt. Gij zijt mede schuldig aan deze schurkachtige maatregel! Een ander woord is er niet voor. Maar gij zult er niets minder om eten. Wij wel! Gij zult ongetwijfeld t.z.t. uw beloning ervoor ontvangen. Welverdiend!

Met beleefde groeten,

Meer dan 40 oudjes van Bonaire

Namen en voornamen	Geboortedatum:	Woonplaats:	Pensioen sinds:
Rosaria, Louis Losanto	1—11—87	Nikiboko Zd 185	26— 5—55
Alders, Jan G.	14— 4—83	Savaanweg 3	1—11—56
Ignacio, Martinus A.	13— 7—96	Nikiboko Zd 58a	1— 3—59
Maduro, Jose A.	2—10—85	Schoolplein	1—11—56
Rosario, Christiaan	15— 4—81	Nikiboko Zd 84	25— 7—55
Migares, Martijn P.	27— 7—87	Nikiboko Zd 55	25—10—55
Hart, Leon Hilb.	29— 6—85	Nikiboko Zd 92	onbekend
Ilaria, Fabiano	27— 9—89	Nikiboko Zd 44	onbekend
Olana, German Juan	28— 5—98	Playa Pabao 30	1— 6—58
Janga, Monico Martis	4— 5—94	Nikiboko Zd 22	onbekend
Cornelia, Francisco Paula	5— 2—79	N. Salinja 382	2— 8—55
Anthony, Bicente Sabino	27—10—92	N. Salinja 398	onbekend
Angel, Egidio L.	1— 9—95	Antriol 69A	1— 9—58
Nicolaas, Victor J.	23—12—96	Antriol 209	1— 3—58
Mercera—Statie, M. C.	25— 1—97	Antriol 176	1—11—57
Winklaar, Jan Th.	4— 7—97	Antriol 485	aug. 1957
(heeft 22 jaren bij het Gouvernement gewerkt)			
Nicolaas, Venancio G.	17— 5—89	Antriol 57	6— 6—55
Leoneta, Pablo	15— 1—92	Antriol 74	1—11—57
Janga, Candido Juancito	3—10—95	Antriol 90 A	1—12—55
Provence, Patricio G.	17— 3—99	N. Salinja 363	1— 5—59
Isebia, Bernadina	20— 8—97	Antriol 245	okt. 1957
Hooi, Ignacio Nicolaas	31— 7—94	Antriol 89	onbekend
Pop, Frederico A.	4— 3—93	Antriol 605A	1— 3—58
Coffi, Rafaela Bruno	6—10—90	Antriol 92	6— 6—55
Regales, Leon P.	28— 6—94	Antriol 63	1— 6—56
Anthony, Maria Petronilia	5— 5—98	Noord di Sal. 458	onbekend
Boezem, Bruna Juliaan	6—10—84	Noord di Sal. 465A	onbekend
Antoin, Cornelis Cyprianus	18— 9—98	Antriol 247B	onbekend
Anthony, Lorencia Henriqueta	10— 8—93	Noord di Sal. 350	onbekend
Coffi, Jeronimo Kaloe	1—10—94	Antriol 91	onbekend
Beaumont, Leo Petrus	28—6—91	Rincón 227	onbekend
Finix, Victor	10— 3—91	Rincón 112	onbekend
Janga, Lodewijk Carolina	4— 3—75	Rincón 109	onbekend
Mercera, Patricia Carolina	16— 3—96	Rincón 13	onbekend
Seraus geb. Neuman, Rebekka	6— 3—85	Rincón 3	onbekend
Sintjacoba, Pedro Lourens	1— 8—90	Rincón 323	onbekend



Aan de heer Raymond C. Firestone (rechts), president van de Firestone Tire & Rubber Company, werd een gedenkplaat aangeboden door de heer Tony Hulman, president van de Indianapolis Motor Speedway, voor de „vele bijdragen aan de vooruitgang en veiligheid van de automobiel-rensport" door de Firestone Tire & Rubber Company gedurende de laatste 50 jaar. Firestone viert dit jaar zijn gouden jubileum in de automobielrensport.
Wij danken deze foto en gegevens aan de agenten van Firestone op Curacao, de firma David Capriles & Co. (Firestone Service Store) in de Oranjestraat.

Algemene Ledenvergadering van „ONZE VLOOT"

RECTIFICATIE

Willemstad. — In onze editie van gisteren is tot onze spijt een vergissing binnengeslopen in het bericht om de Algemene Ledenvergadering van „Onze Vloot".

Bij de vacature van de M. L. W. H. Zimmerman gaven wij abusievelijk als redenweer „Overlijden". De Hr. Zimmerman is echter naar het buitenland vertrokken. Wij bieden onze lezers hiervoor onze excuses aan.

Parijs. — De Franse vliegtuigfabriek Aviation-Nord zal met drie Duitse vliegtuigfabrieken gemeenschappelijk een militair transporttoestel ontwerpen en bouwen, dat bestemd is voor het vervoer van parachutisten met hun uitrusting en voertuigen, zo is door de maatschappij in Parijs bekendgemaakt.

C.C.C. kwartiertje

Willemstad — In het programma van het C.C.C.-kwartiertje dat hedenavond wordt uitgezonden zal een vraaggesprek worden opgenomen met de leider en de spelers van „Sociedad Pro Arte Enscenico".

Zoals bekend zal dit gezelschap morgenavond in het Roxy-theater een opvoering geven van „School di Amor", (Ecole des Femmes" van Molière).

Radio uitzending R.V.D.

Willemstad — In de radio-uitzending van hedenavond van de regeringsvoorlichtingsdienst zal een vraaggesprek worden uitgezonden tussen de RVD en de directeur der posterijen, de heer Breusers over de postspaarbank.

(R.V.D.)

Jaarverslag Boekhandel G. C. T. Van Dorp: Plannen op de NED. ANTILLEN zullen gerealiseerd worden

Den Haag. — Blijkens de verlies en winstrekening over 1958 heeft de boekhandel voorheen G. C. T. Van Dorp en Co een winst geboekt van Nf. 81.578 tegen f. 52.075 in 1957. Voorgesteld wordt, van het winstsaldo over 1958, f. 80.000 toe te voegen aan de valutareserve en het restant over te brengen naar de nieuwe rekening.

Aldus het jaarverslag over 1958 waarin o.a. wordt gezegd:

De toekomst van het bedrijf in Indonesie wordt zeer somber geacht. De teruggang van de baten, die de exportzaken met Indonesie opleverden, zijn door bezuinigingen opgevangen.

Het zal nog geruime tijd kunnen duren, voordat de belangen buiten Indonesie, die na de oorlog of, voor wat de dochteronderneming in de Nederlandse Antillen betreft, slechts enkele jaren geleden zijn verworven, tot volledige ontwikkeling zijn gekomen. De basis om deze zaken tot een bevredigend resultaat te brengen is echter beslist aanwezig.

Over de vestiging in de Ned Antillen vermeldt het verslag:

In de Nederlandse Antillen heeft de omzetstijging zich, in 1958, het derde boekjaar, zij het in wat geringere mate, voortgezet.

Er kan van een bevredigende groei worden gesproken, niettenstaande door opgelegde beperkingen de activiteiten van de dochteronderneming aldaar niet ten volle kunnen worden ontplooid en tegenwerking van bepaalde zijde de N. V.ervan weerhoudt haar oorspronkelijke plannen te realiseren.

Uiteraard heeft deze situatie, waarin, naar de directie meent te mogen vertrouwen, binnenkort een effectieve verbetering voor zal komen, haar volle aandacht.

Dezer dagen heeft de American Women's Club het nieuwe bestuur gekozen voor het verenigingsjaar 1959 1960 op bovenstaande foto ziet men v.l.n.r. mrs. J. Degan, „Historian", mrs. M. van Wilpen, secretaresse, mrs. C. Aars, vice-presidente, mrs. M. V. Pallister Presidente en mrs. J. Reagan, penningmeesteresse.

De „American Women's Club" is ontstaan uit „The Helping Hand", een groep Amerikaanse dames die zich tijdens Wereldoorlog II gevormd had teneinde welfare werk te doen ten behoeve van de hier gestationeerde Amerikaanse troepen.

Thans zorgt de Amerikan Women's Club een kleine groep van ongeveer 22 aktieve leden voor de opvoeding van een griekse jongen via de „Save the Children Federation", verzorgt de maandelijkse recreatie en de Kerstaktie voor een van Curaçao's tehuizen voor ouden van dagen en draagt bij aan andere sociale instellingen als Wilhelminafonds, Beatrix-fonds, Jeugdzorg en kerstfeesties voor kinderen via Lions Club en Rotary Anns.

Sinds twee jaar wordt jaarlijks op Roosevelt Hopse een liefdadigheidsfeest gegeven teneinde fondsen te verkrijgen voor bovenbedoelde werkzaamheden.

Postzegel bij opening van Caibbean Hotel

Willemstad. — Met ingang van 18 juli 1959 wordt, ter gelegenheid van de officiële opening van het toeristenhotel „Hotel Aruba Caribbean", nevens de gewone frankeerzegel van 15 cent een biezondere zegel zonder toeslag in dezelfde waarde verkrijgbaar gesteld.

Het zegelbeeld vertoont de navolgende biezonderheden:

a. in horizontale lijn geheel onderaan de woorden „Hotel Aruba Caribbean";
b. naast deze woorden, ter linkerzijde van het zegelbeeld, de waarde-aanduiding „15 c";
c. geheel bovenaan in horizontale lijn de aanduiding „Nederlandse Antillen";
d. in het midden over het gehele middenvlak een aanzicht van het hotel met aan weerszijden palmbomen.

De zegel is uitgevoerd in vier kleuren, offset (blauw, rood, groen en geel). Het ontwerp is gemaakt door de heer P. M. van Lienden te Haarlem, alsmede de tekst en waarde-cijfers.

Het zegelformaat is 25 x 36 cm.

De zegel zal, zolang de voorraad strekt, aan de post- en hulppostkantoren en bij de depôthouders verkrijgbaar worden gesteld.

Op de eerste dag van uitgifte zullen de enveloppen, gefrankeerd met deze zegels, voorzien worden van een biezondere stempel afdruk.

Bij Landsbesluit d.d. 30 mei no 1 is aan mr I. C. Debrot opgedragen in Nederland besprekingen te voeren over onderwerpen de Eredienst in de Nederlandse Antillen betreffende.

Gollega SUAREZ geopereerd

Willemstad. — Onze collega Hector Suares, hoofdredacteur van het Ochtendblad Today, werd dezer dagen in het Sint Elisabeths Gasthuis opgenomen voor een lichte operatie. Naar wij vernemen is deze met goed gevolg verricht en maakt de heer Suares het goed. Wij wensen hem van harte een spoedig algeheel herstel toe.

Hoe men geschiedenis maakt

Moskou. — In de te Moskou verschenen nieuwe geschiedenis van de Russische communistische partij is de naam van de 78-jarige president Worosjilof weggelaten uit de rij diergenen die premier en partijleider Chroesjtsjef steunden in zijn strijd tegen de anti-partijgroep van medio 1957. Worosjilofs naam komt ook niet voor bij de opsomming van personen die „vastbesloten tegen Molotof, Malenkof, Kaganowitsj en Sjepilof optreden". Voorts werd van Maarschalk Zjoekof gezegd, dat diens rol in de tweede wereldoorlog schromelijk is overdreven en buiten alle verhoudingen is met zijn werkelijk aandeel in de Russische oorlogsinspanning (Zjoekof werd in oktober 1957 van zijn ministersfunctie ontheven).

Reeds in 1956 op het 20ste partijcongres was naar aanleiding van kritiek van o.a. vice-premier Mikojan op het vroegere boek besloten tot uitgave van een nieuwe herziene editie.



Willemstad. — Gisteren werd aan boord van de bezoekende duitse oorlogsschepen een zeer geanimeerde receptie gehouden, waarop velen uit de Curaçaosche gemeenschap van hun aanwezigheid blijk gaven. Onder de bezoekers merkten we o.a. op Ministerpresident E. Jonckheer.

Alleen zichzelf vergeven

De mémoires van admiraal Dönitz: allemaal U-Boote

(Van een bijzondere medewerker)

Karl Dönitz, de vroegere Duitse „groot-admiraal" en strateeg van de onderzeeboot-oorlog, de opvolger eerst van Raeder als opperbevelhebber van de Kriegsmarine en daarna, gedurende een kleine drie weken, van Hitler als „Führer" van het Duitse volk, heeft onder de niets-zeggende titel „Zehn Jahre und zwanzig Tage" zijn mémoires gepubliceerd. Wij mogen niet lichtvaardig de hoop opgeven, dat nog verscheidene generaals en admiraals rondlopen met het plan hun leven ook na de oorlog nog eens duur te verkopen. Maar als zij, bij het bedenken van namen voor hun boeken, allemaal het systeem-Dönitz volgen en de exacte duur van hun commandovoering als titel vermelden, dan zal, vrezen wij, enige verwarring onvermijdelijk zijn. Ook is dit systeem niet bijzonder geschikt om de aandacht van de lezers te stimuleren en als al die boeken van hetzelfde kaliber zijn als dat van Dönitz, dan is enig prealabel bedrog van de potentiële kopers wel noodzakelijk. Een groot boek is een grote ramp. In „Zehn Jahre und zwanzig Tage" gaat het 480 bladzijden lang uitsluitend over duikboten. Dönitz laat ook zichzelf wel optreden en bij de schildering van die twintig bizarre dagen in mei 1945, toen hij zich „Reichspräsident" en leider van de „behelfsmässige Reichsregierung" noemde, dreigt hij zelfs een ogenblik het toneel alleen te vullen. Maar neen, in het „Schlusswort" zijn het toch weer de „U-Boote", die met de ere-palm gaan strijken. Zo hardnekkig verschijnen zij op de pagina's van Dönitz' boek, dat de lezer bijna vertrouwd zou kunnen raken met al die U-Bootnummers, ware het niet, dat de geallieerden telkens zulke ferme bressen in de Duitse onderzee-vloot schoten. Operaties, waaraan geen duikboten hebben deelgenomen, zijn voor de auteur zelden de moeite van het vermelden waard. Eigenlijk kan men de strekking van zijn volumineuze boek het best aldus samenvatten: wat jammer, dat Hitler niet tijdig is ingegaan op mijn suggestie om een vloot van driehonderd U-Boote te bouwen, want dan had hij de oorlog gewonnen.

Ontegenzeglijk heeft het Duitse U-Bootwapen de geallieerden tijdens de Tweede Wereldoorlog heel wat hoofdbrekens bezorgd. De „Atlantik Schlacht" is op sommige ogenblikken de belangrijkste slag geweest, die in de oorlog werd geleverd. Zodra het aantal „bruto-register-tonnen", dat per maand door de U-Boote tot zinken werd gebracht, het getal 700.000 overschreed, betekende dit, dat er meer schepen vernietigd werden dan de geallieerden konden aanbouwen.

Het curieuze daarbij is, dat de U-Boote ten tijde van hun grootste successen eigenlijk slechts in één opzicht in een gunstiger positie verkeerden dan hun keizerlijke voorgangers. Dat voordeel lag in het tactische vlak.

Dönitz zelf had namelijk in vredestijd een denkbeeld uit de Eerste Wereldoorlog, dat toen nooit is verwezenlijkt, nader uitgewerkt, de z.g. „Rudel-taktik". Voortaan gingen niet langer afzonderlijke duikboten tot de aanval over, zodra zij toevallig een convooi in zicht kregen. Zij volgden hun prooi op enige afstand en seinden hun positie naar Dönitz' hoofdkwartier, waar men dan onmiddellijk maatregelen nam om alle bereikbare boten op het spoor van het convooi te zetten. Pas als er voldoende duikboten bij elkaar waren, werd de aanval ingezet.

De aanzienlijke resultaten, die de Duitsers op een gegeven ogenblik in de slag om de Atlantische Oceaan boekten, zijn voornamelijk toe te schrijven aan de „Rudel-taktik", en niet aan een superieure bewapening of numerieke sterkte. De magnetische torpedo's, waarmee de U-Boote de oorlog ingingen, bleken een mislukking te zijn en Dönitz onderschrijft de mededeling van de Britse marine-expert Roskill, dat er tijdens de eerste bewogen stadia van de slag om de Atlantische Oceaan nooit meer dan tien à twaalf U-Boote tegelijkertijd in actie waren. Later werden die aantallen groter, maar ook de geallieerde tegenmaatregelen namen in kracht en omvang toe.

Dönitz heeft er zich vaak aan geërgerd, dat er geen gedegen luchtverkenningen voor zijn U-Boote werden uitgevoerd. Tegen Hitler moet hij eens gezegd hebben, dat de Duitse duikboot in de Tweede Wereldoorlog heeft geopereerd, alsof het vliegtuig nog niet was uitgevonden. Maar zijn klachten hielpen niet. Maarschalk Göring huldigde het devies „Alles, was fliegt, gehört mir" en omdat Dönitz had verzuimd met de maarschalk op goede voet te komen, kreeg hij in het algemeen geen vliegtuigen.

Een enkele maal lukte het hem clandestien een paar Condors te bemachtigen, maar die hadden zo'n gering vliegbereik, dat zij na een verkenningsvlucht in de kustgebieden van Engeland en Ierland geen kans meer zagen naar hun bases in Frankrijk terug te keren. Zij moesten dan ijlings zien Stavanger in Noorwegen te bereiken. Bovendien is het voorgekomen, dat zij convooien waarnamen en dan een plaatsbepaling opgaven, die er meer dan tachtig zeemijlen naast was.

Een enkele maal voegt Dönitz aan het drama van de U-Boote de vluchtige schets van een der commandanten toe. Van Kapitänleutenant Prien, de man die in oktober 1939 met de U 47 de Britse vlootbasis van Scapa Flow binnendrong en daar het slagschip „Royal Oak" tot zinken bracht, heeft hij deze uitlating opgetekend: „Eine prima Geleitzugübung ist mir mehr wert als der beste Urlaub". De gewezen „groot-admiraal" vindt dat geen verbeten dienstklopperij, maar een uitlating die Prien sierde.

Op zijn stroeve, stramme, Pruisische manier heeft Dönitz gehouden van de U-Boot-bemanningen: „Sie waren eigentlich meinem Herzen dann am nächsten, wenn sie abgemagert, blass und angestrengt, mit wochenalten Bärten in ihrem Lederzeug vor mir standen, das von Öl und vom Salz der See fleckig war."

Hij maakt in dit verband nogal wat misbaar over de „Laconia"-affaire, als gevolg van een misverstand, zoals dat in de oorlog licht kan voorkomen, door Engelse vliegtuigen werd geschoten op Duitse duikboten, die probeerden de opvarenden (voor het merendeel Italiaanse krijgsgevangenen) van een door hen getorpedeerd schip te redden. De tragiek van de zeelui, wier schip door Duitse torpedo's werd getroffen, duidt hij zelfs niet aan.



„Gross-admiral" Dönitz in zijn glorietijd als „Befehlshaber der U-Boote".

Waar Dönitz het zakelijke verloop van de duikboot-oorlog even laat rusten, wordt zijn boek dat van een oude verbeten man, die de uiteindelijke nederlaag van zijn geliefde duikboten nog steeds niet kan verkroppen en die elke zinspeling op zijn medeplichtigheid aan de misdaden van het nationaal-socialisme beantwoordt met uitvallen tegen de dubbelhartigheid van de rechtspraak der overwinnaars. De enige, die hij tijdens zijn gevangenschap in Spandau alles heeft leren vergeven, is hij zelf. Over Hitler zegt hij, dat die tenminste het aanzien van Duitsland in het buitenland had doen stijgen. En wat de politiek tegen de Joden betreft: Dönitz beweert met grote ernst, alsof hij een vreselijk geheim onthult, dat hij geprotesteerd heeft tegen de gebeurtenissen in de beruchte „Kristallnacht".

Het onmenselijke en ook het mensonwaardige van de militaire moraal, die hij de zijne noemt, blijkt op ontstellende wijze uit deze zin op pag. 303: „Ein militärischer Führer wird überfordert, wenn er sich im Kriege neben dem verantwortungsvollen und schweren Kampf nach aussen auch noch um innere Verhältnisse kümmern oder gar den Kampf gegen die politische Führung aufnehmen soll."

Een enkele maal vertoont zijn verdedigingslinie open bressen, zoals op pag. 445, waar hij letterlijk neerschrijft: „Meine Kenntnis der unmenschlichen Seiten des national-sozialistischen Staates war damals sehr begrenzt". Die kennis ontbrak dus niet, zij was alleen zeer begrensd. Niet zó begrensd overigens, of hij besefte maar al te goed, dat hij als „Reichspräsident" op de geallieerden een bijzonder slechte indruk zou maken, als hij Himmler in zijn regering opnam.

Desondanks vloeit er geen woord van spijt uit zijn pen. Nog steeds is hij het devies uit zijn actieve militaire carrière indachtig: „Mit allen verfügbaren Mitteln schlagen". De laatste „Schlag" wordt in het slotwoord geplaatst en dat is tevens de vlerkerigste uit het hele boek: „Ich halte es daher für falsch, dass einzelne Deutsche für das ganze deutsche Volk immer wieder Selbstbezichtigungen und summarische Schuldbekenntnisse öffentlich ablegen. Ein solches Verhalten gewinnt uns keine Achtung bei anderen Nationen. Keine von ihnen tut das hinsichtlich derjenigen unmenschlichen Dinge, die uns angetan wurden".

Karl Dönitz, Grossadmiral: „Zehn Jahre und zwanzig Tage", Athenäum-Verlag, Bonn.

Vatikaan. — In het Vatikaan wordt vernomen, dat Paus Johannes Mgr Alfredo Maria Cavagna als biechtvader heeft aangesteld. Deze volgt de Jezuïetenpater Agostino Bea op, die biechtvader van Paus Pius XII was. Mgr Cavagna is 80 jaar.

EXECUTORIALE VERKOOP

Op vrijdag, de 12e juni 1959, des namiddags te 4.30 uur zal door ondergetekende deurwaarder voor burgerlijke zaken bij het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen en bij het Gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curacao, wonende op gemeld eiland aan de Piet Kegelstraat no. 6 alhier, worden overgegaan tot de openbare verkoop van het bij procesverbaal van ondergetekende van de 15e mei 1959 in executoriaal beslag genomen recht op een :

WOONHUIS plaatselijk bekend als Terra Corra no. 15 in het 3e district alhier, gebouwd op Domeingrond (huurgrond), opgetrokken uit gewapend beton, verdeeld in 2 slaapkamers, 1 zitkamer, eetkamer, ganderij, keuken en terwijl het geheel bedekt is met zinkplaten.

Dit gebouw is te bezichtigen op alle dagen van 9 uur v.m. tot 6 n.m. en wordt verkocht bij opbod tegen gerede betaling.

De deurwaarder voor burgerlijke zaken.
C. Z. MERCELINO.

Eric de Noorman - De verloren Viking







32—44 „Koning Eric", stamelt de krijger na een stilzwijgen, dat Eric een eeuwigheid toeschijnt. Hij loert onzeker om zich heen, maar treedt dan langzaam nader. „Dank vriend", zegt Eric, die eensklaps voelt dat het klamme zweet in zijn handpalmen staat. Dan glimlacht hij. „Noren laten elkaar niet gauw in de steek, hè? Maar nu snel; voor ze je afwezigheid opmerken". In korte woorden deelt Eric de ander mee, waar het om gaat. De krijger knikt bedachtzaam. „Ik weet, dat het geen valstrik is, omdat ge koning Eric zijt. Goed, ik zal de boodschap overbrengen, als ik er de kans voor krijg."

„In orde", fluistert Eric. „Ik wacht hier tot middernacht. Is Ragnar er dan nog niet geweest, dan neem ik aan, dat hij niet meer komt en ga ik weg". Een beetje schutterig neemt de piraat afscheid en Eric trekt zich dieper in de schaduwen terug. Naarmate het donkerder wordt, stijgt zijn spanning. De geluiden uit het kamp worden minder. Hier en daar brandt een klein wachtvuur; een enkele schildwacht doet zijn ronde door het sluimerende kampement. En dan kraakt er opeens ergens voor hem een takje, scherp en alarmerend in de lome stilte. Erics spieren spannen zich. Een gedaante doemt donker en onherkenbaar uit de struiken op. „Hee Koning", fluistert een stem nauwelijks hoorbaar boven het geritsel van de wind in het geboomte. „Ragnar? Hier!" Het klinkt als een verademing. Met een paar stappen is Eric bij de rode piraat. „Brave Ragnar", glimlacht de Noorman. „Je bent......" „Een idioot, dat weet ik", gromt de zeeschuimer, schichtig rondglurende......" Zeg wat je te zeggen hebt", Koning, maar gauw, want deze toestand bezorgt me kippevel. Ik heb een hele last gehad om Yalah te sussen, toen jullie verdwenen waren. Hij vertrouwt me niet meer helemaal, geloof ik. En als hij dit zou merken......" Weinig kan de Rode Piraat vermoeden, dat hij reeds geruime tijd door een van Yalah's krijgers geschaduwd is. En deze krijger sluipt nu onhoorbaar in hun richting.

DE ANTILLEN IN VOGELVLUCHT

TRINIDAD biedt een Fascinerende aanblik

De kleine Antillen zijn nog niet (toeristisch) ontdekt

door P. v.d. Voort

Het Pinksterweekend bracht ik te Trinidad door in de abdij Mount St. Benedict, om enkele oude vrienden vanuit Nederland te begroeten. Bij het verlaten van het Bel Air Hotel had ik aan de meteor gevraagd om een forecast klaar te maken voor een tocht van Trinidad naar Guadeloupe op Pinksterzondag, maar ik had gerekend buiten de Benediktijnse gastvrijheid.

Om kort te zijn: in plaats van op Pinksterzondag naar Guadeloupe te vertrekken, ging ik, na de vespers, met twee van de monniken de lucht-in; een daarvan had nog nooit gevlogen en die ontving dus de luchtdoop.

Wij hebben toen een uurtje boven Trinidad rond gevlogen en eigenlijk maar een klein deel van het eiland gezien; Aruba omvlieg je gemakkelijk in drie kwartier en in één uur is Curaçao ook wel bekeken. Omdat de goede monnikken graag hun abdij vanuit de lucht bezagen, hebben wij voornamelijk het westelijk deel van het eiland Trinidad overvlogen; zo van Piarco naar San Fernando en dan langs de kust naar Port of Spain om dan weer naar zuid te draaien naar Piarco en te landen.

De meest blijvende indruk van Trinidad vanuit de lucht is wel de grote vruchtbaarheid, die het eiland moet hebben; alles is bebouwd, beploegd, geïrrigeerd; overal zijn suikerfabrieken, farms, grote en kleine; dorpjes, gehuchten, buitenhuizen; en overal is ook de olie met boortorens en tanks vertegenwoordigd. Het is een eiland, dat een bedrijvige, vruchtbare, selfsupporting indruk maakt; dat, om het zo eens te zeggen, een eigen raison d'être moet hebben en hens zijn bijna een miljoen inwoners in het leven moet kunnen houden. Het maakt bovendien — al kan ik slechts spreken van een heel vluchtige indruk — de indruk van gegroeid te zijn in een traditie, van een geschiedenis te hebben, die op het eiland en zijn bewoners vormend heeft ingewerkt en het iets eigens heeft gegeven.

Mount Benedict's weervoorspeller.

Pinkstermaandag, om een uur of negen, begon ik boven Piarco naar boven te cirkelen. De gastenpater pater Anselmus, had mij gezegd, dat ik op Pinkstermaandag mooier weer zou hebben dan met Pinksteren zelf en dat ik dat weer zou houden tot ongeveer het einde van de week, als de maan ging veranderen. Hij had gelijk. Toen ik mij bij de meteo verontschuldigde, dat ik gisteren de aangevraagde forecast niet tijdig had afgezegd, lachte de weerman slechts en zeide, dat ik er verstandig aan gedaan had; vandaag zou in het gehele gebied prachtig weer zijn en het enige wat ik behoefde te weten, waren de winden, naar richting en sterkte, op de diverse niveaus, want daar zat nogal wat tekening in.

Er hingen wat lage wolken boven de bergrij aan de noordkant van Trinidad — waar de abdij ligt, ongeveer 1000 voet hoog, op een berghelling, met een prachtig uitzicht over het eiland — en daarom vond ik het verstandig rustig boven Piarco naar boven te klimmen tot ik boven alles uitkwam; zo kon je nog eens op je gemak Trinidad bekijken en al kijkend werd mijn indruk over dat heel eigene van Trinidad bevestigd.

Het is moeilijk onder woorden te brengen, maar het is net of Trinidad, zo genoemd, dank zij het geloof van zijn ontdekker, je iets te zeggen heeft. Het is een stuk van Amerika, met een geschiedenis, beïnvloed door Spanje, Frankrijk en Engeland; het is een mengelmoes van rassen waar het blanke deel verdwijnt en leert, dat zijn suprematie helemaal niet vanzelfsprekend is; het is als een smeltkroes, waarin de „white man" kan zien hoe eens de toekomstige verhouding der rassen zou kunnen zijn.

Ik geloof, dat het waarachtig met deze gedachte was, dat ik tegen vijf voor half tien ontdekte, dat ik allang boven de wolkentoppen uit was geklommen en dat de bergrug een voet of drie duizend beneden mij lag: ik zat op ongeveer zeven duizend voet en liet dus de Tri Pacer zijn koers naar het noorden kiezen; even het baken van Piarco en dat van Grenada proberen: zolang je op dezelfde peiling niets hoort, ben je precies op koers; prachtig, dat klopte zo ongeveer, maar het weer was zo mooi — **ceiling and visibility unlimited** — dat je dat navigeren weinig schelen kon; je had een magnifiek zicht en op zeven duizend voet waren er ten hoogste hier en daar wat toppen van wolken, waar je om heen moest zeilen; voor de rest was het de bekende streepfiguur van rijen van wolken van oost naar west, evenwijdig voortzeilend in rijen, van horizon naar horizon. Toch heeft dat prachtige weer een nadeel: ik had me vermeid in de zonneschijn en de wolken en in wat schepen, die kennelijk vanuit de eilanden richting naar Trinidad voeren, en het was met een schok, dat ik tegen kwart voor tien ineens Grenada aan stuurboord zag, in plaats van — zoals mijn koerslijn liet zien — aan bakboord. Maar liefst een graad of tien uit de koers; maar met dit voordeel, dat ik Grenada nu aan de loefzijde passeerde, waar de minste wolken zijn en waar St. Georges met zijn prachtige natuurlijke haven gelegen is.

Eenmaal Grenada in zicht, begint een van de mooiste „trajekten", die ik ken in de Caribbean: de tocht langs de Kleine Antillen, pal noord naar boven of pal zuid naar beneden vliegend. Meestal is het weer — in de oorlog noemden de U.S.A. airforce-piloten het weer in de Caribbean „een rustkuur" — zó dat je een mijl of vijftig-honderd zicht hebt; altijd wel wat bewolking over de eilanden, maar nooit zo laag, dat je er niet zou kunnen binnenkomen; en terwijl je ongemerkt je vliegtuig langs die eilanden loodst — navigeren hoef je niet, je vliegt onbewust van zicht naar zicht — ontrolt zich daar heel dat gevarieerd panorama, dat begint met Grenada en eigenlijk pas ophoudt met San Juan, Puerto Rico; nu, zover ben ik (nog) niet geweest, maar ik ben nu drie maal langs de „eilanden" gevlogen, twee maal in noordelijke en eenmaal in zuidelijke richting, en ik kan slechts zeggen, dat het fascinerend is.

Ik heb van de eilanden alleen Martinique en St Maarten iets meer dan oppervlakkig bezocht; ik ben nu wel eens een nacht gebleven in Grenada en in Guadeloupe, maar ik geloof, dat het beeld, wat je krijgt als je zo langs die hele rij van allemaal kleine eenheden — Grenada, St. Vincent, St. Lucia, Martinique, Dominica, Guadeloupe, Montserrat, St. Kitts, Nevis, St. Eustatius, Antigua, St. Barts, Saba en St. Maarten — vliegt, dat je dan eigenlijk gaat begrijpen, dat de Caribbean eigenlijk een heel eigen gebied is, dat, hoezeer ook onderling verschillend door geschiedenis enz., toch zoveel eigens heeft — het eilandelijke in de Caraibische zee en de identiteit van veel geschiedkundig gebeuren — dat je je zou kunnen voorstellen, dat er eens een Caraibische Republiek, pardon, Verenigde Caraibische Republieken, ontstaan. En dan kom je ook tot de ontstellende ontdekking, dat de Nederlandse Antillen, met hun protserige olierijkdom eigenlijk maar heel kwetsbaar zijn en eigenlijk heel weinig te betekenen hebben; behalve Curaçao, door zijn eeuwenlange handels- en scheepvaarttraditie, zijn de Antillen olie en nada mas! Geen natuurlijke rijkdom, behalve de haven op Curaçao, niets dan het toeval, dat ons twee raffinaderijen bracht; en wat staan wij ons daar op voor!

Het is net of de oliefee de twee assepoesters in de Caribbean qua natuurlijke gaven — Aruba en Curaçao — aangeraakt heeft en tot olieprinsessen heeft omgetoverd, maar wat, als het twaalf uur slaat en de betovering verdwijnt? Dan blijft er niets anders over dan dat wat je ziet als je er boven vliegt: de dorheid en kaalheid van Aruba's noordkust, die het sprekend op een maanlandschap doet lijken. Dat kan de andere eilanden van de Caribbean niet gebeuren: die hebben de rijkdom van hun bodem, hun plantengroei, hun kultures; zij mogen thans niet die enorme materiële welvaart kennen, die Aruba en Curaçao kennen en vanzelfsprekend vinden de vraag is wat het straks zal zijn Toeristisch gesproken bv. zijn de Kleine Antillen nog onontdekt; een begin is er en het wordt elk jaar meer; maar het is in het geheel niet denkbeeldig, dat na een jaar of vijftig al de Kleine Antillen ten dele bevolkt zullen zijn door Amerikanen in ruste; zoals er in Antigua een dergelijke nederzetting is zoals zich die begint te ontwikkelen in Grenada en op bescheiden schaal op St Maarten: zo zal dat kunnen gebeuren op de andere eilanden. De eilanden hebben iets eigens, het zijn als kleine landen op zich, met hun geschiedenis, doorweven met de strijd tussen Engeland, Nederland en Frankrijk in de 17e en 18e eeuw; de politieke zelfstandigheid, die zij nu verworven hebben, kan daartoe bijdragen.

Lees de AMIGOE

Hollandse Nieuwtjes

U kent hem wellicht wel: Lou, de Palingboer, alias de „weergekeerd Christus". Op een bijeenkomst in Amsterdam kreeg hij onlangs moeilijkheden met een chauffeur. Het bleek dat Lou in zijn biezondere hoedanigheid een vrouw aangeraden had met haar kind haar man te verlaten. Dat deed zij, maar de chauffeur, haar man, nam dat niet en ging de eerstvolgende keer naar een bijeenkomst van Lou toe en gaf als bewijs van Lou's schendbaarheid hem in klap in zijn gezicht, met de mededeling „hier ben ik nou". Dit laatste was bepaald overbodig, omdat Lou dat wel ontdekt had. Met vereende krachten werd de goddeloze de zaal uitgewerkt. ● Dievan Ilpendam zullen het U niet meer na vertellen. We bedoelen niet de droge bewoners, maar meer de waterige. Twee honderd bejaarden kwamen daar onlangs eens even vissen. De wedstrijd ving aan om 9.00 uur en duurde tot 1.00 uur 's middags. Om de zaak goed te leiden waren er 100 controleurs nodig! En een vangst dat ze gehad hebben! Ze kwamen 's avonds armen te kort om de grootte der vissen aan te geven. ● Droevig is he bericht dat Napoli overleden is. Napoli is een Giraffe van Diergaarde Blijdorp. Enkele dagen voor zijn verscheiden vertoonde zich een eigenaardige deuk in zijn nek. Er werden rontgenfoto's genomen en daarbij bleek dat het beest een wervelbreuk opgelopen had. Nu kunnen giraffen veel aan hun nek hebben maar dit was te veel. Men trof reeds voorbereidingen om de nek in het gips te zetten-een heel karwei overigens-doch toen men wilde beginnen was het dier verlamd en was men verplicht het beest uit zijn lijden te verlossen.

● Het ziet niet zo lekker met de bloembollencultuur. De bezwaren zijn niet zozeer gericht tegen de bloemen als wel tegen de goedkeuring van de Gedeputeerde Staten om een veertigjarige bijdrage te verstrekken van maximaal 35.000 gld, per jaar voor de Koninklijke Alg. Vereniging van die naam. Bij K.B. is dit besluit waarover we ons vroeger zo verheugden, geschorst hangende een onderzoek of het besluit in strijd is met de wet of met het algemeen belang. Wellicht verheugden wij ons over iets dat in strijd was met Uw en ons belang, doch zand er over. ● Ir. U. Twijnstra is een man naar ons hart en zegt de dingen zoals ze zijn. In Utrecht verklaarde hij onlangs uit volle borst: Wij eten te weinig kip en eerlijk gezegd werd daarmee een vinger op een zere plaats gelegd. Wij Nederlanders doen dat te weinig. Dat is diep te betreuren. Niet zozeer vanwege onze volksgezondheid alswel vanwege het feit dat de slachtkuikenmarkt daardoor zo zwak wordt. Want waar moet men met al die kuikens naar toe, als niemand ze neemt? De Ingenieur deelde mee dat het wat dit betreft vijf minuten voor twaalf is. Het is bijna middernacht, ingenieur....!

● Wat het boeken lezen en lenen betreft is het ook niet allemaal koek en ei. Op het congres in Middelburg van de bibliothecarissen bleek dat wel. Prof. Oldewelt verklaarde op die bijeenkomst dat er te weinig invloed van de ouders uitgaat op hun kinderen. Al te veel laten de ouders de keuze van de boeken van hun kinderen over aan het bibliotheekpersoneel waardoor die keuze wat eenzijdig wordt. ● Doch dat we zonen zijn van Jan de Wit bewees de Hr. A. de Zeeuw die als bedrijfsleider werkzaam is in Wenen. Deze hoorde 's nachts gestommel en betrapte een inbreker. Hij maakte er korte metten mee en zond hem bij zijn vlucht twee kogels na die doel troffen. En dat helemaal in Wenen. ● In Wierden wordt traditiegetrouw weer een attractieve tentoonstelling gehouden met een even attractieve naam: „Tentoonstelling Twente Troef". De voornaamste attractie vormt de textielafdeling onder de naam: Twente toont textiel. Tut tut tut....

ENGELSE KRABBELS

De Daily Mail maakte onlangs bijzonderheden bekend over de wedstrijd welke dit blad uitschrijft ter viering van de vijftigste verjaardag van Blério's vlucht over het Nauw van Calais. Het blad looft een prijs van vijftigduizend gulden uit voor degene die in de kortste tijd de afstand kan afleggen tussen Marble Arch in Londen en de Arc de Triomphe in Parijs. Een vriend, die directeur is van een maatschappij welke voornamelijk handel drijft in nieuwe en tweede-hands helicopters, doet mee en zijn firma is van plan vier inschrijvingen voor de wedstrijd voor haar rekening te nemen. Onze vriend, die van plan is om niet slechts de afstand tussen de beide triomfbogen in één richting af te leggen, maar onmiddellijk na afstempeling van zijn tijdkaart bij de Arc de Triomphe in een zo snel mogelijk tempo terug te keren naar Londen, is in training. Hij is van plan op een zondag te gaan, vertrekkend om acht uur in de morgen van de Marble Arch, per auto naar de heliport in Battersea (zijn snelste tijd tot heden is acht minuten voor dit traject), van de heliport per helicopter naar een vliegveld even buiten Londen, vervolgens per straalvliegtuig naar een Frans vliegveld bij Parijs; vandaar per helicopter naar een kleiner vliegveld en vervolgens per auto naar de Arc de Triomphe. Zijn firma overweegt een van de vier inschrijvingen te reserveren voor een beperkt aantal passagiers, die voor vijfhonderd gulden per persoon deel zullen kunnen nemen aan de vlucht.

Twee jaren geleden publiceerden de leiders van de Engelse Staatskerk en van de Presbyteriaanse Kerk (welke laatste de Staatskerk vormt in Schotland) na lang en vriendschappelijk overleg een rapport dat bedoeld was om in studie te worden genomen door de geestelijken en theologen van beide kerkgenootschappen. Onder meer bevatte het rapport het voorstel dat men zou trachten te komen tot een vereniging van beide kerkgenootschappen door het aanstellen van bisschoppen in de presbyteriaanse kerk en het benoemen van ouderlingen, d.w.z. lekenassistenten, in de Engelse Staatskerk. Nu, na een beraadslaging van twee jaren, is het duidelijk dat dit voorstel onaanvaardbaar is voor de meerderheid van de Presbyterianen. De moeilijkheden, welke aanstonds voor iedereen duidelijk was, is onoverkomelijk gebleken. Want het aanvaarden van bisschoppen in hun kerkgemeenschap kon niet anders betekenen dan een erkenning door de Presbyterianen dat de geldigheid van wijdingen in hun kerk in voor-bisschoppelijke dagen op zijn zachtst gesproken twijfelachtig was. Een tweede moeilijkheid welke men niet heeft kunnen overwinnen is de kwestie van „intercommunie", d.w.z. het deelnemen aan elkander Avondmaal. De Presbyterianen waren zonder meer bereid Anglikanen toe te laten tot hun Avondmaal, maar de Aglikanen waren slechts bereid deelname van Presbyterianen toe te staan in uitzonderlijke gevallen. Dit laatste is niet toe te schrijven aan koppigheid of kwade wil aan Anglikaanse zijde, maar aan het besef dat de Engelse Staatskerk uiteen zou vallen, indien haar bisschoppen op dit gebied een concessie zouden doen aan de Presbyterianen.

Elizabeth Arden, de beroemde verschoonster, bracht deze week een onvolledig bezoek aan Londen. De onvolledigheid was het gevolg van een meningsverschil tussen haar en Santa Anita, een van haar renpaarden. Dit mooie dier, dat tot heden in Amerika meer dan een miljoen gulden heeft gewonnen voor haar eigenaresse, bleek meer dit bedrag niet tevreden en beet een stuk van een vinger van Elizabeth Arden af. Bij aankomst in Londen vertelde Elizabeth Arden, dat zij een speciale lippenstift had ontworpen voor twaalfjarige meisjes en dat zij haar eigen schoonheidsmiddelen, zoals oogdruppen en crème, gebruikte voor haar renpaarden.

Staking bankemployé's in BOGOTA niet geslaagd

Bogota. — Maandag waren ondanks de afgekondigde staking van bankemployé's de meeste bankinstellingen in Bogota geopend. Alleen de „National City Bank" en de „Banque du Cafe" waren gesloten.

De regering van Colombia had enkele dagen geleden de voorgenomen staking onwettig genoemd en de bankinstellingen tot openbare nutsbedrijven verklaard.

In het zakenkwartier zijn uitgebreide bewakingsmaatregelen getroffen.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal door MARTIN MONS

58)

„Waarom denk je, dat ik dat gedaan heb?"

„Nou, ge kunt een goeien zoadel toch niet loaten liggen," vindt Sjef Grefkens, „en ziede, ik had gehoopt as dadde ge misschien toch es had willen zien of ter mee da zoadel ook......" Hij schudt hulpeloos het hoofd en mompelt iets van hokus pokus.

Pieter Auguste Perquin trekt uit deze uitlatingen de conclusie dat de stalknecht Sjef Grefkens dan al goed op de hoogte mag zijn van alles wat met hekserij en zwarte kunst in verband staat, maar dat hij tot nu toe nog nooit heeft gehoord van de magie, die door de Heilige Hermandad wordt bedreven met vingerafdrukken.

„O, je had gedacht, dat ik het had meegenomen om eens te zien of er ook iemand mee geknoeid had?"

De stalknecht knikt zwijgend.

„Hm," zegt Pieter Auguste.

Hij heeft het zadel om zo te zeggen automatisch meegenomen. Een zuivere gewoontehandeling. Van de plaats van een vermoedelijke misdaad neem je, zo nodig, natuurlijk alles mee, wat ook maar enig nut kon hebben, waar het ging om licht te brengen in de zaak in kwestie.

„Hm," zegt hij nog eens. „Weet je, Sjef, het zou misschien niet kwaad zijn als we met ons beidjes dat zadel eens goed bekeken."

„O, meneer, as ge da zou willen!"

De man straalt gewoon. Perquin belt Toon en zegt hem het ingepakte zadel te brengen en dan dat kleine koffertje, dat in de hangkast staat.

HOOFDSTUK XV

„Sjef", wendt Perquin zich tot de stalknecht wanneer Toon de gevraagde dingen heeft gebracht en met tegenzin weer is weggegaan. „Wil je eens even je vingers hier opzetten?"

„Moar da's, da's toch inkt, meneer?" zegt Grefkens terwijl hij vol argwaan van het inktkussen naar zijn zwarte vingertoppen kijkt.

„Ja, dat is het. En nu je inktvingers maar op dit papier."

„Moar dan wordt het toch helegoar smerig," protesteert de stalknecht.

„Dat hindert niet. Prachtig. En nu het zadel." Hij neemt het fijne grijze poeder en bestuift voorzichtig het glanzende leer. „Juist, dat dacht ik wel. Geen enkele afdruk, niets dan een paar smeren."

„Moar wa hadde ge dan gevonden willen hebben, meneer?" vraagt Sjef Grefkens, die al dit hokus pokus met grote ogen gadeslaat, angstig.

„Vingerafdrukken, Sjef. Jij hebt toch dat zadel aangeraakt toen je Angel zadelde, nietwaar? En mijnheer Hangst heeft het toch in de loop van de dag ook vast en zeker verscheidene keren aangeraakt? Al die aanrakingen hadden sporen moeten nalaten. Net zulke sporen als die van jouw inktvingers op dat papier."

„Moar ik zij der niet mee inktvingers oan geweest," protesteert Sjef.

„Natuurlijk niet. Daarom zie je van al die vingers ook niets vóór je dit grijze goedje er overheen stuift," legt Perquin uit. „Kijk," hij neemt een in leer gebonden notitieboekje in de hand. „Nu staan hier mijn vingerafdrukken op."

„Moar ik zie niks," protesteert Sjef hoofdschuddend.

„Je kunt ze zo ook niet zien. Maar zo wel" Perquin bestuift het boekje en houdt het de man voor.

„Joa, 't is kaseweel," fluistert deze verbluft.

„Nu, zulke vingers zouden er toch ook op het zadel moeten staan, beide van jou en van mijnheer Hangst. Maar zie jij iets?"

„Niks dan een paor veegkes zo gezeid. Hier en hier." Hij wijst er zo voorzichtig naar alsof hij bang is, dat het zadel hem zal bijten.

„Heel goed opgemerkt, Sjef, er steekt een politieman in je," prijst Pieter Auguste, die diep medelijden heeft met de arme kerel. „En weet je wat dat nu bewijst? Dat het zadel, vóór we het vonden, zorgvuldig is afgeveegd. Maar waarom, sacrebleu? Waarom? voegt hij er tot zich zelf sprekend aan toe. „Dat kan niet anders dan, zonneklaar......"

„Meneer, as ik niet te astrant zij, mag ik diejen buikriem es efkes goed bekijken? Diejen buiksingel kan niet van eiges gebroken zijn. Dat bestoat nie," onderbreekt Sjef Grefkens hem.

„De buiksingel? Maar natuurlijk."

Voorzichtig keert hoofdinspecteur Perquin het zadel om, zodat de onderkant boven komt te liggen. Sjef Grefkens buigt zich over de gebroken singel als een jachthond, die met zijn neus op het spoor ligt. Na een poosje uit hij een zacht gegrom van voldoening.

„Wel?" vraagt Perquin nieuwsgierig.

„Meneer, kijk, ziede ge datte? En datte? Diejen sakkerjusen smeerlap heit eerst mee 'n mes diejen singel doorgesneje. En toen heit ie net zo lang gerafeld......Ach nee, dat kan natuurlijk nie."

„Waarom kan dat niet?"

„Omda meneer toch op den Engel zat."

„Wie zegt, dat mijnheer op het paard zat, toen die singel vernield werd?"

„Nou, da zeg ik toch ommers, dat da nie kan. En onder de jacht......neeje, toen zijn de poarden ommers niet afgezoadeld gewiest, gien ogenblik. Dan kan het nie anders dan moet 'et......„Hij wordt groenbleek. „Meneer! Meneer! Zo woar ik leef, diejen singel was in orde toen ik den Engel gezoadeld heb. Meneer ge mot me gleuve! ik...... ik......".

„Maar natuurlijk geloof ik je, Sjef."

„Meneer, ik geleuf dat 'et hekserij is."

„Hekserij? Zijn er hier dan heksen, Sjef?" vraagt Perquin ogenschijnlijk argeloos.

„Of dad der hier heksen benne? Moar da wit meneer toch ook wel?"

„Hoe zou ik dat nu weten, ik ben hier vreemd. Zo, zo, er zijn dus heksen hier in Weemeroyen? Kun je me daar eens iets meer van vertellen?"

Het zweet breekt Sjef Grefkens aan alle kanten uit. Doodsbang kijkt hij om zich heen, terwijl hij fluistert:

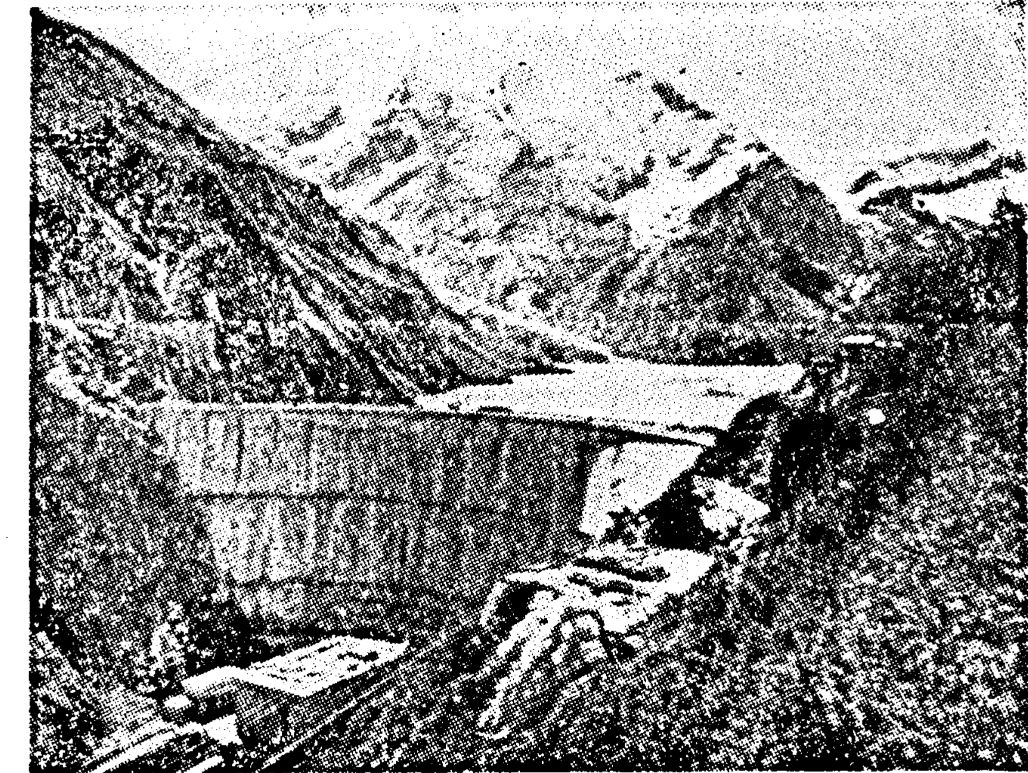
(Wordt vervolgd).

Lofzang op Oostenrijk

(Van een medewerker in Nederland)

Sinds in de vorige eeuw de toerist zijn intrede heeft gedaan in het maatschappelijk leven, is aan de verhouding tussen de volkeren een nieuwe dimensie toegevoegd. De eerste toeristen waren Britten, die de pot van de Industriële Revolutie kwamen verteren. Dat had niet alleen tot gevolg, dat ontelbare hotels op het Europese vasteland „Bristol" of „Victoria" gingen heten, maar ook, dat de Engelsen als natie een bepaald zwak gingen koesteren voor andere volkeren. Nog altijd is er iets van een bijzondere relatie tussen Britten en Italianen, om van de verhouding tussen Britten en Arabieren op het ogenblik maar niet te spreken. De Nederlanders zijn over het algemeen met een wat latere trein vertrokken en niet altijd hebben zich tussen hen en de bewoners van andere landen zulke mystieke banden geweven als bij de Britten het geval is. Maar toch is er wel sprake van een zekere voorkeur en zo zal zeer binnenkort weer het seizoen aanbreken van de massale trek naar Oostenrijk. De overweging, dat een vakantie in dat land betrekkelijk goedkoop kan zijn, is uiteraard een factor van belang. Maar daarnaast zijn er nog andere redenen, waarom menig Nederlands toerist deze zomer met innig genoegen zal ronddwalen door Tirol, Salzburg of een van de andere Oostenrijkse „Länder". Er zijn historische betrekkingen tussen Nederland en Oostenrijk geweest, ook al bewaren wij daar niet altijd de gunstigste herinneringen aan, en er zijn natuurlijk de culturele banden, die eigenlijk de hele wereld aan Oostenrijk binden. De voornaamste trekpleister lijkt ons evenwel de contrastwerking: in zijn vakantie houdt de Nederlander ervan uit de rust van de lage landen te treden en de sporen van een turbulente geschiedenis te ontdekken, zich te bewegen temidden van een heterogene bevolking en heimwee te koesteren naar een feodalisme en een monarchie, die niet meer kunnen bijten. In Oostenrijk vindt hij dat alles nog eens aan de buitenkant omgeven door een sfeer van gemoedelijkheid, tolerantie en romantiek, die voor een deel legende, voor een deel ook werkelijkheid zijn.

Toch zal de Nederlandse toerist, die zonder voorzorg Oostenrijk is binnengereisd, ook spoedig een groot bezwaar ontdekken. Het is bijna onvermijdelijk, dat hij in de handen valt van een gids of „Fremdenführer" en deze nuttige functionaris zal een verzameling Babenbergers en Habsburgers, Franzen en Josephs op zijn argeloze prooi loslaten, die zo groot en verwarrend is, dat de toerist spoedig de moed opgeeft en voor de rest van zijn vakantie kijkt zonder te begrijpen en ziet zonder te weten.



In de strijd om de „witte steenkool" bouwde het nieuwe Oostenrijk enorme waterreservoirs hoog in de bergen, o.a. deze Limberg-stuwdam bij Kaprun.

Smeltkroes van rassen, stammen en beschavingen

Voor dezulken is er nu uitkomst. In de reeks Land/Volk/Cultuur van de Uitgeverij Het Wereldvenster te Baarn is een deel over Oostenrijk verschenen, dat is geschreven door dr. Nico Greitemann *). Met zevenmijlslaarzen beent de schrijver door de Oostenrijkse geschiedenis, de grote lijnen bekwaam aangevend en voortdurend aandacht schenkend aan het anecdotische en menselijk interessante. De voornaamste waarde van zijn boek is echter gelegen in de uitvoerige beschrijvingen van de kunstwerken, die er in Oostenrijk nu nog te bewonderen zijn, en van de stijlperioden, waarin zij zijn ontstaan. Ook de muziek en de literatuur komen terdege aan bod.

Dr. Greitemann heeft uitstekende bronnen geraadpleegd en wat hij opdient is derhalve in de beste boter gebakken. Maar ook zelf heeft hij voor een deel van de ingrediënten gezorgd. Over Oostenrijk als smeltkroes van rassen, stammen en volken heeft hij détails verzameld, die vooral interessant worden als ze bij elkaar staan: wie Nowak heet, is een echte Wener; de opperbevelhebber van het leger heet Liebitzky en heeft Poolse voorouders; de burgemeester van Wenen, Jonas, is van Tsjechische en de aartsbisschop-coadjutor, mgr. Jachym, van Oekraïnische afkomst; de voorzitter van de P.E.N.-club Csokor moet Servisch en de dirigent Karajan Armeens bloed in de aderen hebben. Ook in de taal zijn tal van niet-Duitse elementen binnengeslopen: „fadisieren" voor vervelen, „Bassena" voor gemeenschappelijke waterkraan, „Salettl" voor tuinhuisje en „Busserl" voor kus. De cosmopolitische inslag van de Dubbelmonarchie is zelfs nog aan de Oostenrijkse dis merkbaar: men eet er geen bloemkool, maar Karfiol, geen bonen, maar Fisolen, geen tomaten, maar Paradeiser. In de huiselijke kring eet men graag Tsjechische meelspijzen: Palatschinken (pannekoeken), Pofesen, Golatschen, Buchteln, Tascherln met of zonder Powidl (pruimenjam). In alle mogelijke variaties — zwart, bruin, goud, Turks, mokka, mélange, Kapuziner — wordt de koffie in een „Schale" en nooit in een Duitse „Tasse" geserveerd, alleen de „Einspänner" met slagroom krijgt men in een glas.

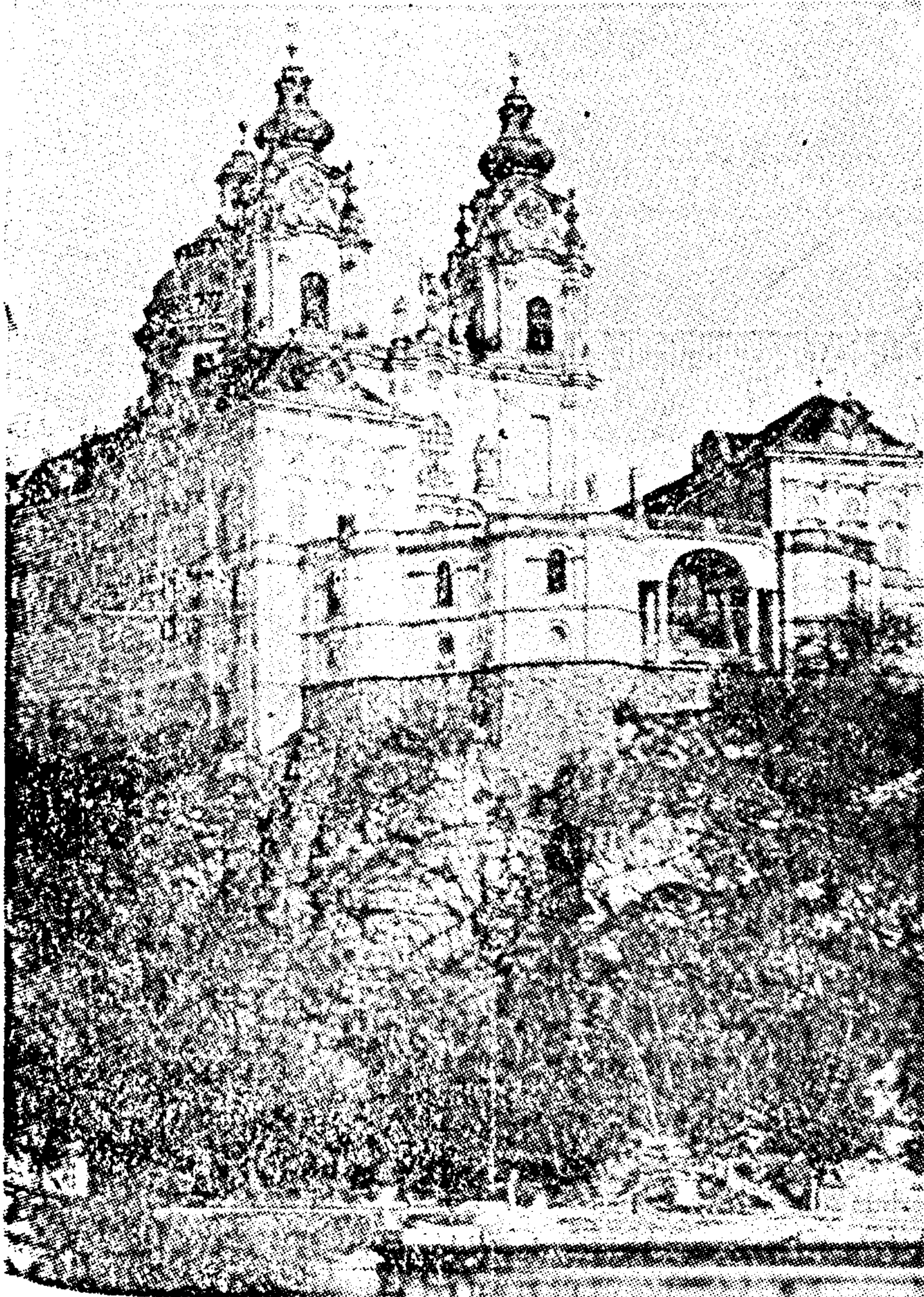
In het boek van dr. Greitemann verkrijgen de Babenbergers een duidelijk profiel en de Habsburgers ontvangen de hun toekomende plaats in de geschiedenis. De Pachers, Guggenbichlers, Erlachs en Prandtauers komen tot meer leven dan hun in de opsomming van de „Fremdenführer" is vergund en zoals gezegd: de schrijver laat zich zelden de kans ontgaan de historie te verduidelijken door gebruik te maken van de anecdote.

Dat Margaretha van Savoye, de landvoogdes in de Nederlanden, even moeilijk van haar stuk te brengen viel als haar „bon père Maxi" (Maximiliaan) blijkt uit het grafschrift, dat zij zelf tijdens een hevige storm op zee dichtte en waarin zij zinspeelt op het feit, dat zij tweemaal is uitgehuwelijkt.

Cy-gist Margot, la gentil' demoiselle.
Qu' ha deux marys et encore est pucelle.

Over de nieuwere en nieuwste geschiedenis is dr. Greitemann minder uitvoerig. De naam Seyss-Inquart komt in zijn hele boek niet voor. Maar dat is waarschijnlijk met opzet gedaan om het effect niet te bederven van de lofzang, die hij heeft gedicht op het land, dat hij zo kennelijk liefheeft, een lofzang, waarvoor vele Nederlandse toeristen hem dankbaar moeten zijn.

*) Dr. N. Greitemann „Oostenrijk", verschenen in de serie „Land/Volk/Cultuur" bij de uitgeverij „Het Wereldvenster", Baarn 1959.



Triomf van de barok. Het meest imponerende Oostenrijkse klooster in Melk aan de Donau, ontworpen en uitgevoerd door Jakob Prandtauer (1702—36).

Bemoedigend geloei

Mag men het verstandelijk vermogen van de ons omringende schare der dieren wel laag aanslaan? Laten wij een wandeling maken in de wei. Stellig zullen wij worden getroffen door de apathie en ongeïnteresseerdheid, waarmee de aanwezige runderen ons aanstaren. Toch zou het voorbarig zijn te menen, dat er niets omgaat in de relatief kleine hersenpan dezer dieren. Naast de minachting, die uit de ons toegeworpen blikken spreekt (en die wellicht een verstandelijke oorsprong heeft), is er het mysterie, dat er leeft in de donkere ogen van onze herkauwende vrienden des velds. Niet voor niets hebben de Indiërs de koe heilig verklaard. Ook al zal men hier in het westen niets voor een dergelijke ingrijpende maatregel voelen: méér begrip voor de koe lijkt ons wel gewenst. In de koe speelt zich onmiskenbaar enig gevoelsleven af, hetgeen wij willen staven met het volgende bericht, dat dezer dagen in France Soir verscheen: „Koe gaat huis binnen, begeeft zich naar de derde verdieping, installeert zich voor een venster en slaat met belangstelling spannende voetbalwedstrijd gade". Het gebeurde in Brentonico, een plaatsje in Noord-Italië. Een koe, losgebroken van haar ketting, begaf zich naar een complex woningen bij een voetbalveld. Daar het dier geen kans zag over de hoofden van de vele toeschouwers de wedstrijd, die zeer spannend was te volgen, ging het een der huizen binnen, klom tot de derde verdieping (de bewoners waren niet thuis) en zocht een gemakkelijk plaatsje voor een open raam. Hier vandaan volgde de viervoeter met kennelijke belangstelling de verrichtingen der spelers, van wie het dier alras een kwieke rechtsbuitenspeler als zijn baas herkende. Toen kende het enthousiasme van de koe geen grenzen meer. Telkenmale als het publiek van zich deed horen en het geroep over de tribunes golfde, klonk luid en langgerekt uit het venster een bemoedigend geloei. De partij van de koeienbaas, aanvankelijk in het defensief, behaalde — hoe kon het anders — met ruime voorsprong de overwinning.

De Amsterdamse Beurs in mei 1959

Amsterdam. — Hoewel iets minder dan in april (met een aandelenomzet van Nf. 85,6 miljoen) is het ook in mei, blijkens de cijfers van de vereniging voor den effectenhandel, op de Amsterdamse aandelenmarkt weer levendig toegegaan. Verhandeld werd voor Nf. 74,3 mln tegen slechts Nf 29,7 mln in mei 1958. Hiermee is de aandelenomzet in de eerste vijf maanden gestegen tot Nf 397.2 mln. Aanzienlijk meer dan verleden jaar, toen in januari-mei omgezet werd voor slechts Nf 154,9 mln. Ook op de obligatiemarkt ging het levendig toe: een omzet in mei van Nf 91.7 mln, nog iets meer dan in april en bijna het dubbele van mei 1958 (Nf 47.2 mln). Obligaties werden in de eerste vijf maanden verhandeld voor Nf 437,7 mln (zelfde periode vorig jaar Nf 266.5 mln).

In mei werden nieuw tot de Beurshandel toegelaten aandelen Nf 55,4 mln, obligaties Nf 1248.8 mln. Dat de stemming vast was, niet alleen in New York en Londen, maar ook in Amsterdam blijkt uit de ANP-CBS Beursindexcijfers, basis 1953 is 100. Het cijfer voor de industrie steeg van 203 tot 218 en het cijfer „algemeen" van 277 tot 299. Op de eerste beursdag van juni ging „algemeen" zelfs over de 300 heen.

De volgorde van de 20 fondsen, die in mei (18 beursdagen) de grootste omzetten hadden gerekend naar de nominale bedragen, was: Philips, Unilever, AKU, Robeco, Philips Pref, Koninklijke, Deli, Slavenburg, Van Gelder, KNSM, VMF, Walvisvaart, HVA, Internatio, Scheepvaart Unie, Van Ommeren Interunie, NHB en Nationale bank. Zij hadden tezamen 45.3 procent van de totale omzet. Gerekend naar de effectieve bedragen was de volgorde: Philips, Unilever, Koninklijke, AKU, Robeco, Hoogovens, Philips pref, van Gelder, Interunie, Calve, Deli, Ned. Kabel, Slavenburg, van Ommeren, Dordtsche, Unitas, Kation, Zoutindustrie, Buhrmann en KNSM.

Uiteraard is ook de koerswaarde van aandelen in mei flink gestegen. Dit blijkt uit de cijfers van het CBS, die aantonen dat de reele waarde, die eind april (miljoenen guldens) 22.284 bedroeg, eind mei 23.530 groot was. De nominale waarde was togenomen van 5277 tot 5321. Een jaar geleden, eind mei 1958, was de reele waarde nog slechts 17.732, waarmee de nadien gevolgde koersstijgingen wel scherp aan de dag treden. Met uitzondering van de banken, die in koerswaarde verminderen van 920 tot 917, deden alle rubrieken aan de stijging mee: Internationale concerns van 16.137 tot 17.028, handel en industrie van 3556 tot 3855, Scheep- en Luchtvaart van 843 tot 860, Cultures van 264 tot 283. De totale gemiddelde koers van gewone aandelen van Nederlandse ondernemingen officieel ter beurze genoteerd nam toe van 422 tot 442. Een jaar geleden was deze koers nog 346. Tenslotte de beurswaarde-index, gemiddelde 1953 is 100, deze overschreed in mei de 300 en steeg van 286.1 tot 302.1. Eind mei 1958 was dit cijfer nog 233.

Amsterdamse Beurs

Voor de tweede maal binnen acht dagen ondergingen de internationale waarden vanmiddag een technische koersreactie. De handel was echter zeer rustig doch de verliezen voor Philips en Unilever bedroegen respectievelijk circa dertig en twintig punten AKU ruim twintig punten beneden gisteren doch Kon olies in verhouding niet zoveel lager. Scheepvaarten slechts gering beneden de vorige slotkoersen terwijl de Cultures van aanbod te lijden hadden Amsterdam rubber en HVA min vijf punten Deli min vijf gulden.

Saatsfondsen doorelkaar goed gedisponeerd.

Kon olie	161.16
Unilever	565 1/2
Philips	613 3/4
Philips pref	240
AKU	344
Scheepvaart unie	138 5/8
K N S M	150 3/4
KPM	133
Ned handel mij	233
Nat hand bank	149
HVA	149 3/4
Amsterd rubber	92 1/2
Deli mij	174.75
3 pct Nederl	92 7/8
HAL	158 1/2
Walvisv	119
Amsterd bank	283
HBU	239 3/4
Billiton 2e	254 1/2
Overz gas	255
Borsumij	62 1/2
Lindeteves	125
Rotterd bank	257
Cura. hand mij	niet genoteerd
Muller	304
K L M	125
Hoogovens	512
Nievelt goudriaan	126
Excelsior	116 3/4
Ant brouw	224 1/2
Rott Llofd	138
Stokvis	165
Lening Ned Ant	99 3/4
Bank v. Ned gem. 4 1/2 pct 58/59	100 1/16
Idem 6 pct '57	11 7/8
Iden 5 1/4 pct '58	niet genoteerd
4 1/4 pct Nederl '59	97 7/8

ANP-CBS Beursindices:

Intern concerns	418.16
Industrie	212.33
Scheepvaart	150.92
Banken	165.15
Indon fondsen	123.02
Algemeen	288.77

AGENDA

Cinelandia, 7.00 en 9.00:
„TUMBLEWEED". In 't Engels met Spaanse tekst.

Roxy, 7.00 en 9.00:
„ROOTS OF HEAVEN". In 't Engels met Spaanse tekst.

West-End, 7.00 en 9.00:
„THUNDER ROAD" (La ley de la Montaña).

Caribe, om 8.00:
„PUÑOS DE HIERRO". (Iron Man)

Royal, om 8.00 uur:
„EL ARGUERO VERDE" (The Green Archer).

Theater Asiento:
„A nice little bank that should be robbed" (Cinemascope).

Cultureel centrum Curaçao:
Curaçaose camera club; in het Jeugdgebouw van de Prot. Gem. Emmastad. Aavang 8.30.

EMMASTAD

Pr/Voorlichtingspublikaties Tel. 3266
Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curaçao N. V.
Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 - 23.30 tel. 2307
I. H. Jung 23.30 - 07.00 „ 3353
b.g.g. „ 2400

Afdeling Personeel
I. D. Plantijn, Punta Cardónweg 2
Weis Afo „ 0-43351
B.g.g. nadere inl. „ 2400

Materialen Dienst
M. K. A. v. Kicken „ 6-48

C.S.M. Rederij/Scheepsagentschappen
N. Schermer „ 3354
G. H. van Leeuwen „ 2054

Theater Asiento

„A NICE LITTLE BANK THAT SHOULD BE ROBBED"

Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

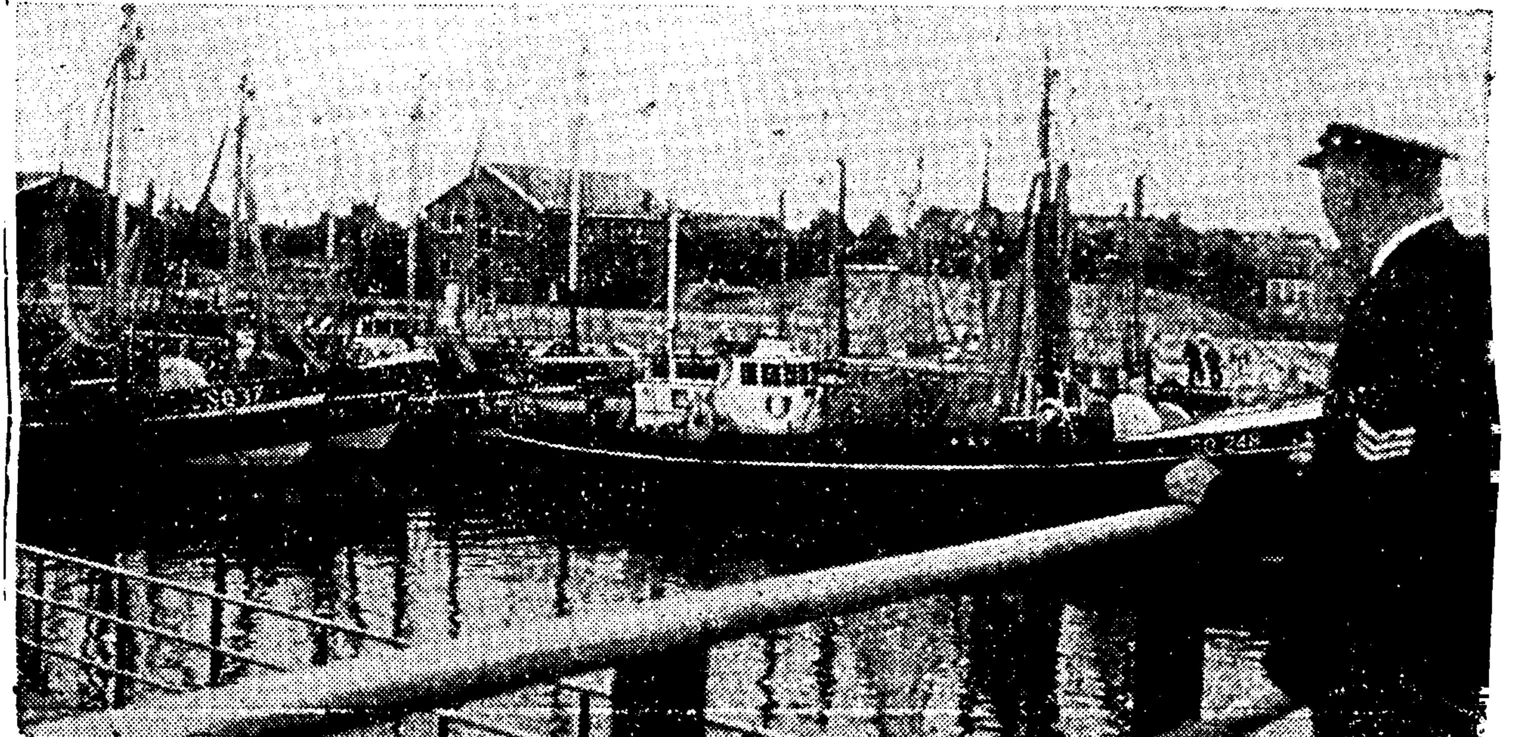
TIEKE SPANNING in INDONESIE EEN KEUS VERHOOGT DE POLI-

Djakarta — Een zoentje, dat de Indonesische president Soekarno de filmactrice Joan Crawford op de wang gaf, heeft tot nieuwe voorschriften voor de pers in Indonesie geleid, zo bericht Reuter, gewoonlijk betrouwbare bronnen aanhalend.

De woordvoerder van het leger heeft de instructie gegeven, dat alle inkomende persberichten over de reis van de president voor publikatie moeten worden voorgelegd bij het kabinet van de president, het ministerie van voorlichting of de voorlichtingsafdeling van het leger.

Volgens de zegslieden van Reuter werd deze stap genomen om een einde te maken aan „ongunstige artikelen betreffende de president tijdens een periode van politieke spanningen in Indonesie".

President Soekarno kuste Joan Crawford op de wang tijdens een lunch te Hollywood.



In de marinehaven te Den Helder zijn een aantal duitse vissersboten binnengebracht en aan de ketting gelegd wegens het vissen in territoriale wateren. Foto: de opgebrachte duitse boten in de haven van Den Helder.

Na de „Transistor" de „Micro-Modulator"

Polshorloge-radio-tjes ter grootte van een klontje suiker, televisietoestellen die passen in kleine fotolijsten, electronische rekenmachines ter grootte van een sigarenkistje en platenspelers die in de zaak of een klein etui gedragen kunnen worden, kunnen thans dank zij een geheel nieuwe electronische vinding gemaakt worden.

De uitvinding, micro-modulator genaamd, werd ontwikkeld door de Radio Corporation of America voor het gebruik door het U. S. Signal Corps. In de nabije toekomst zal de gehele produktie gebruikt worden voor ruimtevaartuigen en projectielen. Maar men verwacht dat radio's en andere voorwerpen voor burgerlijk gebruik binnen twee jaar in fabricage zullen gaan.

De micro-modulator wordt beschreven als een revolutionnaire vooruitgang in electronische miniaturisatie, die het mogelijk maakt de omvang van welhaast alle electronische voorwerpen drastisch te verkleinen. Hieronder vallen alle produkten die buizen of transistors gebruiken om electronische stroom te versterken of te veranderen.

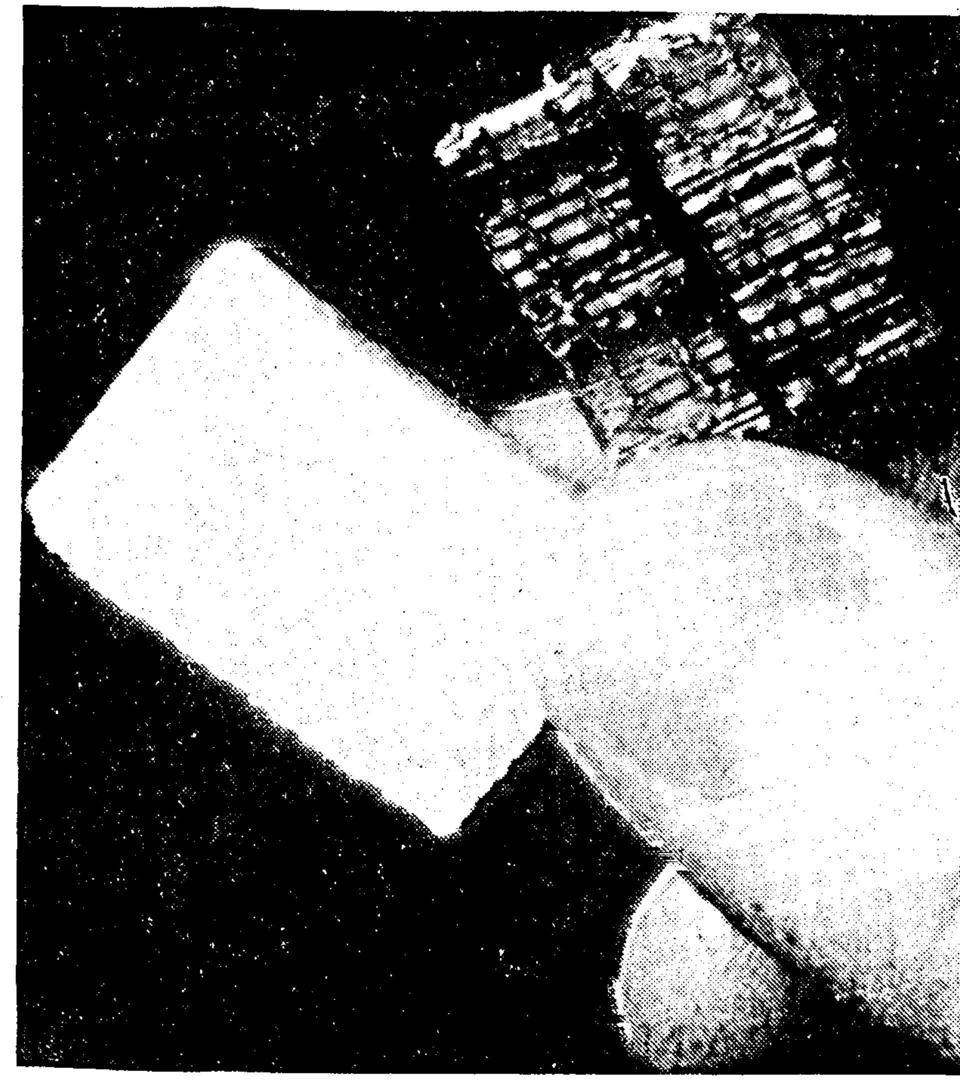
In de meeste gevallen zullen de voorwerpen met de nieuwe vinding slechts eentiende van hun huidige grootte behoeven te hebben, in sommige gevallen zelfs een twaalfde. Micro-modulators zijn kleine ceramische blokjes ter grootte van ongeveer 4/5 vierkante centimeter, die electronische bestanddelen bevatten. 27 daarvan gaan in een kubieke inch. (16.5 cm3). Iedere micro-modulator bestaat uit verschillende dunne lagen van geleidend, half-geleidend of isolerend materiaal.

Elk laagje wordt gefabriceerd teneinde een bepaalde nodige funktie in een electrisch circuit te vervullen. Sommige vervullen de funktie van een transistor, terwijl anderen als dioden of kristallen of resistor capacitors optreden. Wanneer al de lagen op elkaar gelegd worden teneinde de micromodulator te vormen, fungeren zij als een complete electronische geleidesysteem en treden op als versterkers, oscilators en alle andere bestanddelen die nodig zijn voor het gebruik van electronische voorwerpen.

Voor de micro-modulator wordt gewone electrische stroom gebruikt, zoals voor radio- en televisietoestellen. Bovendien zijn echter kleine electrische ter grootte van een hemdenknoop gefariceerd voor gevallen waarin de normale electrische stroom niet voorhanden is.

Het gebruik van micro-modulators in geleide projectielen, waarbij ruimte en gewicht van doorslaggevende betekenis zijn, kan een enorme ruimtebesparing geven.

In het verleden is het mogelijk geweest om 60.000 electronische onderdelen samen te brengen in eén kubieke inch (16,5 cm3). Met het gebruik van micro-modulators zal men 500.000 onderdelen in dezelfde ruimte kunnen onderbrengen.



Een door middel van z.g. „micro-modulators" samengesteld radio-ontvangstapparaatje vergeleken met een klontje suiker (Foto U.S.I.S.)

Amerikaanse atoombommenwerpers zullen uit Frankrijk teruggetrokken worden

Parijs. — Amerikaanse vliegtuigen voor het vervoer van atoombommen, die in Frankrijk als een van de AVO-landen gestationeerd zijn, zullen spoedig naar andere NAVO-landen worden overgebracht. De opperbevelhebber van de NAVO-strijdkrachten, generaal Norstad, heeft kortgeleden de Franse regering op de hoogte gebracht van dit besluit, zo is in kringen in de omgeving van de Franse regering vernomen.

Volgens Franse kringen houdt de reden voor het overbrengen van Amerikaanse vliegtuigen voor het vervoer van atoombommen, van Frankrijk naar andere NAVO-landen verband met het feit, dat Frankrijk nog niet heeft ingestemd met de voorwaarden, waaronder atoombommen in Frankrijk kunnen worden opgeslagen.

Het Franse standpunt is niet gewijzigd sedert generaal De Gaulle verklaarde, dat Frankrijk een stem moet hebben bij het beslissen over het gebruik van niet-Franse atoombommen, die in Frankrijk zijn opgeslagen en over het gebruik van raketten, die van raketbases in Frankrijk zouden worden gelanceerd.

In regeringskringen werd de mening geuit, dat „er geen reden is te denken, dat niet op tijd overeenstemming zal worden bereikt".

Vernomen wordt, dat Frankrijk wil beschikken over eigen atoombommen en over Franse straalbommenwerpers die deze bommen kunnen vervoeren.

EEN DUITSE RECHTERLIJKE BESLISSING

Moet een DOKTER zijn patient VOLLEDIG INLICHTEN?

MEDICUS: Vertrouwenscode mag niet geschonden worden

(Van een medische medewerker)

Met verwondering heb ik vernomen de uitspraak van het Westduitse hoge gerechtshof, waarin dit in hoogste instantie arrest wees inzake een civiele eis tot schadevergoeding. Het betrof een vrouw, die wegens een kankerproces in de buik geopereerd zou worden. Ter voorbereiding van de operatie werd zij bestraald (ik neem aan met röntgenstralen). Na de bestraling traden komplikaties op, als gevolg waarvan men de operatie niet meer aandurfde. In plaats daarvan kreeg de patiënte toen een tweede serie bestralingen, waarna zij, nu zes jaar geleden (!), uit het ziekenhuis werd ontslagen. Een half jaar later kreeg de vrouw nieuwe klachten — détails doen hier niet ter zake — die blijkens een onderzoek een gevolg van de bestralingen zouden zijn. Dit laatste is heel goed mogelijk en niet moeilijk te verklaren. De ervaring leert, dat als gevolg van röntgen-, radiumbestraling e.d. weefselschrompeling kan optreden, waardoor tere organen in de knel kunnen komen.

De vrouw eiste schadevergoeding van het ziekenhuis. Deze eis is nu ook in hoogste instantie toegewezen. Hoe patiënte het thans maakt, vermeldt het bericht niet, maar zij leeft blijkbaar nog, hetgeen, de ernst van de oorspronkelijke aandoening in aanmerking genomen, opmerkelijk is en zou kunnen pleiten voor de doeltreffendheid van de, zij het niet zonder komplikaties verlopen, behandeling.

Geheel afgezien van de mérites van de zaak zelf, waarover ik — het zij uitdrukkelijk vastgesteld — niet wil oordelen, omdat ik niet over voldoende nauwkeurige gegevens beschik, ben ik getroffen door de m o t i v e r i n g van het hoge gerechtshof. Het hof stelt dat patiënte niet haar toestemming had gegeven voor de (tweede serie) bestralingen. Elke geneeskundige ingreep behoeft volgens het hof de toestemming van de patiënt en deze toestemming is slechts mogelijk als de arts de patiënt vooraf volledig inlicht omtrent de aard en de gevolgen van de ingreep, ook al kan de waarheid omtrent het lijden niet verzwegen worden. Het hof wenst hier dus geen rekening te houden met het feit, dat de patiënte zich vrijwillig aan de behandeling heeft onderworpen.

Het belang van de patiënt

Bij zoiets wrijft de consciëntieuze medikus zich de ogen uit. Het mag juridisch allemaal haarfijn kloppen, er bestaat toch ook nog zoiets als een medische ethiek, die evenmin van gisteren dateert. Naast een ongeschreven medische erecode, die in de loop der eeuwen geleidelijk is ontstaan, hebben reeds Hippocrates en Galenus ons enkele geschreven voorschriften gegeven omtrent de handelwijze van de arts in verschillende situaties.

De ambtseed van de moderne medikus is gebaseerd op de eed van Hippocrates, welke onder meer reeds zegt: „D e g e n e e s k u n d i g e b e h a n d e l i n g z a l i k a a n w e n d e n t e n n u t t e v a n d e z i e k e n n a a r m i j n v e r m o g e n e n o o r d e e l." Ook thans nog gaat de medikus bij het behandelen van een patiënt uit van de vraag op welke wijze h e t b e l a n g v a n z ij n p a t i ë n t het best is gediend.

Dat geschiedt niet door een zinloze openhartigheid en mededeelzaamheid van de arts, waarbij de niet tot oordelen in staat zijnde patiënt wordt belast met een verantwoordelijkheid, waartoe hij kennis en ervaring mist en welke hij niet kan en als regel ook niet zal willen dragen.

Redelijke veiligheidsmarge

Dat de leek zijn eigen belang in dezen vaak miskent, blijkt uit het op eigen houtje innemen van medikamenten. Het publiek heeft juist de tendenz de gevaren respektievelijk nadelen van therapeutica in het algemeen — zolang het mes er niet aan te pas komt — te bagatelliseren. Bestralen is meer populair dan opereren! Mede daarom heb ik onlangs nog eens betoogd, dat het voorschrijven van geneesmiddelen kennis en ervaring vereist, omdat haast elk geneesmiddel nadelen heeft. De meeste medikamenten zijn min of meer giftig en ontlenen daaraan vaak hun werking. Voor andere therapeutische methoden, met name röntgenbestraling, geldt hetzelfde.

Een geneesmiddel of methode wordt daarom alleen toegepast als er een redelijke veiligheidsmarge is. De medikus zal altijd de voor- en nadelen van een therapie tegen elkaar moeten afwegen, hetgeen soms moeilijk kan zijn. Bij een ernstige ziekte zal hij er eerder toe overgaan een gevaarlijk medikament toe te passen. Hij moet daarbij wel eens kiezen tussen twee kwaden en proberen tussen de klippen door te zeilen.

Het is zeker niet in het belang van de patiënt (en de ervaring bevestigt dit ten volle) om de patiënt altijd volledig op de hoogte te stellen van de overwegingen van zijn dokter inzake een toe te passen therapie. „De menselijke waardigheid en het recht op zelfbestemming", zoals het hof het heeft geformuleerd, wordt naar mijn mening niet te kort gedaan als iemand, die terzake kundig is voor een ander — die geheel vrijwillig zijn hulp en vertrouwen inroept! — een beslissing neemt inzake de te volgen gedragslijn in casu de toe te passen behandeling.

Het gebeurt in het dagelijks leven herhaaldelijk, dat een leek desgevraagd een advies krijgt van een deskundige, dat hij opvolgt zonder het op zijn mérites te kunnen beoordelen. In onze gespecialiseerde maatschappij is zulks onvermijdelijk.

De leek kán onmogelijk een objektief oordeel vellen over de konsekwenties van een behandeling, zelfs al zou de dokter hem de noodzaak enerzijds en de gevaren daartegenover tot in détails voorhouden. Het gaat daarom niet aan te zeggen, dat een patiënt zijn toestemming alleen kan geven als hij inzicht heeft in de aard en konsekwenties van de voorgestelde behandeling. Konsekwent doorgevoerd zou een medikus dan alleen collega's kunnen behandelen. En het behandelen van een collega is geen sinecure, juist omdat hij zo goed op de hoogte is en omdat hij waar het hem zelf betreft geplaagd wordt door twijfel en angst.

Betrekkelijke zekerheid

Het andere uiterste zal ik evenmin verdedigen. In bepaalde omstandigheden zal een arts, ook ongevraagd, een patiënt moeten voorbereiden op de mogelijke gevolgen van een therapie, maar het is niet in het belang van de patiënt hem van te voren een lijstje te geven van alle gevaren, die ooit wel eens een gevolg van een gekozen behandeling zouden kunnen zijn.

Er zijn veelvuldig toegepaste middelen, die tientallen, gelukkig zeldzame, bijverschijnselen hebben. Stel u voor, dat een arts elke keer als hij penicilline toedient, uitvoerig uit de doeken zou moeten doen, welke, zij het in dit geval weinig voorkomende en meestal niet ernstige, risiko's de patiënt loopt. Het zou het genezingsproces niet bevorderen.

Wij hebben trouwens te doen met mensen en niet met machines. Het effekt van een behandeling is slechts in meer of mindere mate van waarschijnlijkheid te voorspellen. Zekerheid hebben wij nooit, ten gunste noch ten ongunste. Een andere kwestie is de voorbereiding van een patiënt op het naderend einde. Voor een gelovig mens bestaat hier, al is de praktijk soms moeilijk, geen probleem.

Vanzelfsprekend moeten aperte fouten van een arts door ter zake kundigen be- en veroordeeld worden. De bestaande medische tuchtcolleges oefenen hier een preventieve en zo nodig korrektieve funktie uit. Ook de burgerlijke rechter en de strafrechter waken voor de belangen van de patiënten. De vertrouwensrelatie arts-patiënt heeft een zeer subtiel karakter, die in sommige situaties zelfs inniger is dan die tussen man en vrouw. In Duitsland wordt deze naar ik meende in Europa algemeen aanvaarde vertrouwenscode tussen arts en patiënt doorbroken. Het lijkt mij problematisch of het belang van de patiënt daarmede is gediend!

S.

JURIST: Aansprakelijkheid SCHENDT vertrouwenscode niet

(Van een juridische medewerker)

Onze medische medewerker vestigt de aandacht op een onlangs bekend geworden beslissing van het Bundesgerichtshof, West-Duitslands hoogste rechtscollege, betreffende de toewijzing van schadevergoeding aan een vrouw die door een medische behandeling een kwaal had opgelopen. Onze medicus valt deze beslissing aan, acht haar onaanvaardbaar en ziet Duitsland op de verkeerde weg, want, aldus betoogt hij, het vertrouwen in de medische ethiek brengt mee dat de patiënt zich zonder aanspraak op (volledige) voorlichting onderwerpt aan de behandeling naar het inzicht van zijn arts, zodat aansprakelijkheid van de arts, zodat aansprakelijkheid van de arts voor de gevolgen van niet (uitdrukkelijk) overeengekomen behandelingen de vertrouwenscode zou ondermijnen. En dat gebeurt nu in Duitsland.

Met alle eerbied voor de ethische opvatting waaruit de bezorgdheid is geboren acht ik het wenselijk enige juridische kanttekeningen te plaatsen teneinde de juiste draagwijdte der beslissing te meten en wellicht enige gemoedsrust te hergeven aan arts en patiënt. Hierbij moet het voorbehoud worden gemaakt dat zelfs de beste kranten niet altijd een volmaakte weergave kunnen bieden van rechterlijke beslissingen zodat ik — door mij te houden aan de gepubliceerde berichten — het gevaar loop, op onjuiste feitelijke grondslag te verkeren. Hier wijs ik met nadruk op.

Hoe ligt deze zaak? Na weglating van niet ter zake dienende bijzonderheden komt zij hierop neer: een vrouw die (zoals zij wist?) aan kanker leed, stelde zich in een ziekenhuis onder behandeling, hierin bestaande dat zij na een korte bestraling geopereerd zou worden; deze gebruikelijke behandeling kon echter geen doorgang vinden omdat na de bestraling complicaties optraden; de arts heeft toen zonder nadere uiteenzetting in plaats van de operatie een voortgezette behandeling door (30) bestralingen toegepast, met blijvend schadelijk gevolg. De rechter wijst haar een schadevergoeding toe van DM. 20 per maand!

De in het arrest opgenomen overweging dat voor elke geneeskundige ingreep toestemming van de patiënt nodig is, en dat toestemming slechts mogelijk (lees: reëel) is na volledige voorlichting door de arts, schijnt de gedachtengang te bevatten dat, nu geen toestemming tot verdere bestraling was gegeven, de schadelijke gevolgen voor rekening moeten komen van de arts, hetgeen schijnt te impliceren, dat de arts niet aansprakelijk zou zijn geweest indien de beschadiging niet was opgetreden (uiteraard-) en evenmin, indien de achteraf schadelijk gebleken behandeling was toegepast met reële toestemming van de patiënte.

Dit laatste komt dan, anders gezegd, hierop neer dat de arts niet aansprakelijk zou zijn voor een schadelijke behandeling, indien deze met toestemming van de patiënt is gegeven, waarbij de toestemming natuurlijk niet gericht is op de schade doch slechts op de behandeling als zodanig hoogstens met het risico van de schade. Dit nu zou in zijn algemeenheid al te mooi (voor de arts) zijn; het is immers niet aantrekkelijk dat de toestemming tot de behandeling de patiënt het recht zou ontnemen op schadevergoeding wanneer de behandeling door **schuld** van de arts ondeugdelijk is verricht of te gevaarlijk is gebleken.

Naar algemene opvatting, ook in Nederland, is de arts voor fouten waaraan hij schuld heeft aansprakelijk ook wanneer de behandeling in overleg met de patiënt heeft plaats gehad Hij kan zich tegen deze aansprakelijkheid verzekeren.

De beslissing van het Duitse Hof lijkt mij dus slechts relevant voor het geval de schade wel aan de behandeling doch niet aan de arts te wijten is; en hier beslist het hof dan, dat de arts (slechts) van aansprakelijkheid bevrijd is indien de patiënt, behoorlijk voorgelicht over voor en tegen, in de behandeling toestemt en het „normale" risico aanvaardt, terwijl in dit geval de aansprakelijkheid herleeft wanneer een abnormale wending in de behandeling komt, tenzij dan opnieuw voorlichting, overleg en toestemming aanwezig is. Meer mogen wij in het arrest niet lezen.

Merkwaardig is, dat het zich beschikbaar stellen voor (30) bestralingen niet als toestemming is opgevat: hier was dus reële toestemming na voorlichting, nodig geweest, en die lag niet reeds in het feit, dat wellicht de eerste toestemming voor de eerste bestralingen, wel reëel was geweest.

Is deze opvatting van het Hof medisch onaanvaardbaar? Neen, zij **dwingt** immers niet de arts tot onwenselijke openhartigheid, slechts geeft zij een risico-verschuiving naargelang de houding die de arts aanneemt. Nog daargelaten dat ook een zeer pijnlijke openhartigheid hoewel strikt medisch onwenselijk toch ethisch wenselijk kan zijn (bij levensgevaarlijke ziekten met het oog op de voorbereiding van de dood) is het niet onaanvaardbaar dat de arts een zeker persoonlijk offer brengt voor het door hem verkozen stilzwijgen: de patiënt is immers machteloos op hem aangewezen en behoort daardoor nog niet zonder meer een aantal hem geheel onbekende risico's te lopen. De aard van de rechtsverhouding arts - patiënt brengt dit mee.

Het offer dat de arts brengt is blijkens het bovenstaande door de besproken beslissing niet noemenswaardig verzwaard en is trouwens niet groter dan de premie van een beroeps-assurantie. Is dit betoog een aantasting van de vertrouwenscode, of slechts van het romantisch waas dat daaromheen hangt?

De Nederlandse rechter is in een vergelijkbaar geval tot dusver niet tot een uitspraak geroepen en dat is waarschijnlijk een gunstig teken. Onjuist zou intussen de mening zijn dat de tuchtrechtspraak hier in alle behoeften zou voorzien: vooreerst kan zij het slachtoffer geen schadevergoeding toewijzen, slechts straf aan de arts opleggen, doch bovendien is het zeer goed denkbaar dat, bijvoorbeeld in gevallen als het hier aangehaalde, de arts civielrechtelijk aansprakelijk is zonder dat hij iets strafbaars of zelfs maar laakbaars heeft gedaan.

Volledigheidshalve wijs ik erop dat aansprakelijkheid voor de arts voorzover hier van belang gelijk staat met aansprakelijkheid van zijn ziekenhuis, respectievelijk de gemeente of andere overheid waar hij in dienst is, en dat er van schadevergoeding natuurlijk nimmer sprake zal zijn als de arts kán aantonen dat bij achterwege blijven van de gewraakte behandeling een grotere of even grote schade, zij het wellicht van andere aard, zou zijn opgetreden.

De voor juristen interessante vraag of wij hier te doen hebben met contractuele of delictuele aansprakelijkheid moest in het bestek van deze beschouwing onbehandeld blijven. Ik hoop echter te hebben aangetoond dat de rechterlijke beslissing niet zo fnuikend is voor de medische ethiek, of voor de vertrouwenscode, als men op het eerste gezicht zou menen.

W.

—x—

Tel Aviv. — Aan drie leden van de Westduitse Bondsdag, op bezoek in Israël, zijn namens vijftigduizend thans in Israël wonende Roemenen verzoekschriften ter hand gesteld om schadevergoeding voor vervolging door de nazies in Roemenië.



Onlangs werd de damesmodebeurs „DACOVA 1959" officieel geopend. Onder de eregasten, die de opening bijwoonden bevonden zich Heintje Davids en Fanny Blankers Koen. Heintje toont mevr. Blankers een der oudere modellen in een stand op de beurs.

„SRANANTORIE"

● Staten en regering hebben van gedachten gewisseld over het vraagstuk van cassatierechtspraak voor Suriname. Aan deze vergadering in comité-generaal nam ook de gevolmachtigd minister van Suriname in Nederland, dr R. H. Pos, deel. De frakties handhaafden hun reeds bekende standpunten. De NPS en VHP zijn er tegen, de PSV er is voor. Suriname zal, voorlopig althans, dus geen mogelijkheid tot cassatie krijgen. De Nederlandse Antillen wensen cassatie in te voeren en verlangen. dat de Rijkswet terzake desnoods zonder medewerking van Suriname zal worden ingediend en behandeld.

● Volgens krantenberichten is de R. K. Missie van plan eerlang een hospitaaltje te bouwen in het Boven Suriname gebied. Het zendingshospitaal der Evangelische Broeder Gemeente te Kabel zal verplaatst moeten worden, aangezien Kabel ligt in de streek die in Boven Suriname onder water zal lopen bij de uitvoering van het Brokopondo stuwdam projekt. Vermoedelijk zal het worden overgebracht naar Godo. Twee zendingsartsen vertrokken deze week naar Boven Suriname om de plaats definitief vast te stellen na locale oriëntatie. ● De Geneeskundige School te Paramaribo bestond op 1 juni 60 jaar (een periode dat de school enige tijd gesloten was buiten beschouwing gelaten). Op een feestbijeenkomst wees Dr. A. Zaal, direkteur van Volksgezondheid, erop dat de laatste jaren herhaaldelijk de vraag gesteld of de school nog wel reden van bestaan heeft, aangezien de wetenschappelijke opleiding waardere eisen stelt dan waaraan kan worden voldaan. Spr. meende evenwel dat de school zeker reden van bestaan heeft, vooral waar nu een nieuw centraal laboratorium en centraal ziekenhuis zullen worden gebouwd hetgeen de opleiding ter goede zal komen. Minister E. Ensberg van Volksgezondheid zeide dat de regering hoopt dat de Geneeskundige School tot in lengte van dagen zal blijven bestaan. ● De Samenwerkende Organisaties van Landsdienaren, een overkoepelend orgaan van diverse verenigingen en bonden, heeft zich uitgesproken voor het ontwerp van de ambtenarenverordening, de wens uitsprekend dat enkele suggesties door haar gedaan, zullen worden overgenomen.

Stokslagen voor vrijlating van konijntjes

Brighton. — Drie leerlingen van de Varndean Middelbare School te Grighton in Zuid-Engeland hebben zich laten straffen omwille van het lot van drie pasgeboren konijntjes. Zij hadden deze diertjes, die vergast zouden worden en in afwachting daarvan in een hok in een leslokaal waren opgesloten, de vrijheid gegeven. Zij kregen vanwege deze inbreuk op de discipline de keuze tussen aftreden als „prefect" of drie stokslagen. Een van de drie jongens offerde zijn prefectsfunctie op, de andere verkozen de stokslagen.

CHRYSLER brengt in september een nieuwe auto

New York — Volgens handelsberichten zal de Chrysler Corporation in september een nieuwe auto, de „Dart", bekendmaken, die door de Dodge-dealers zal worden verkocht in concurrentie met de Plymouth van Chrysler zelf en met Chevrolet, Ford, Rambler en Lark.

De „Dart" zal door Dodge worden ontworpen langs scherpe lijnen, waarbij wordt afgestapt van de statige „forward look" van de andere Chrysler-produkten. Er zullen drie series verschijnen.

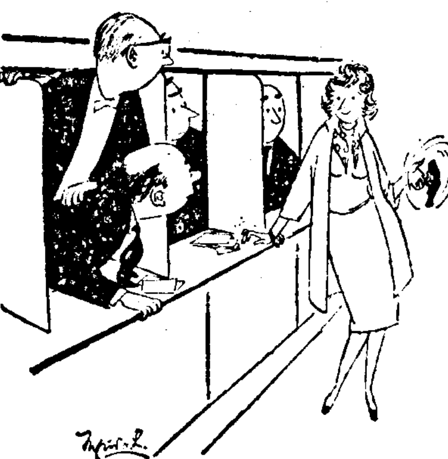
De Dart zal kleiner zijn dan de Dodge, groter dan de Valiant, de nieuwe zuinige wagen van Chrysler en ongeveer van het formaat van de Plymouth.

De Dart zal worden gebouwd in hard-top, convertible en stationwagon. De thans bestaande drie series van Dodge, de Custom Royal, Royal en Coronet, zullen door twee series worden vervangen.

Reusachtige bussen in Rusland

Moskou. — Radio-Moskou meldt, dat een nieuw type reusachtige autobus, die plaats biedt aan tweehonderd passagiers, zijn intrede in de straten der Russische hoofdstad heeft gedaan. Elke bus heeft zeven deuren, die automatisch geopend en gesloten worden, hetgeen een vlug in- en uitstappen der passagiers verzekert.

Malle mensen dwaze dingen



Als het om roven gaat wordt een bankroof wel zo'n beetje als het neusje van de zalm beschouwd. Zelfs vrouwen schijnen er zeer door geïmponeerd te worden, wel zo sterk, dat sommigen er blijkbaar behoefte aan gevoelen, zelfs eens zo'n roof te proberen. Het gaat in de meeste gevallen dan echter niet om de buit, maar slechts om het „gebaar". Zo is de toestand met name in Amerika, waar de laatste tijd verscheidene overvallen door „dames" zijn gepleegd. Dezer dagen bijvoorbeeld kwam een slanke brunette een bank binnen en wist aan een loket een ambtenaar onder bedreiging ertoe te bewegen, duizend dollar af te geven. Tot verbazing van de man liep ze vervolgens twee loketten verder en gaf daar het geld terug. Met de groeten. Ze bleef toen rustig wachten tot de politie was gearriveerd en vertelde deze, dat het slechts haar bedoeling was geweest, na te gaan of een bankroof gemakkelijk is.

Toen bewaarders van de gevangenis te Klagenfurt in Oostenrijk hun ronde deden, vonden zij tot hun verbazing een gevangene, die twee dagen tevoren was vrijgelaten, weer binnen de gevangenismuren. Hij lag met twee gebroken benen en kermend van pijn vlak bij een slof vol sigaretten. Zijn verhaal ontroerde de bewaarders. De man had zijn vroegere mede-gevangenen ter gelegenheid van zijn vrijlating willen tracteren en een paar honderd sigaretten voor ze gekocht, die hij door over de muur te klimmen naar binnen had willen smokkelen. Hij was uitgegleden en op de grond gesmakt. De justitie was minder geroerd. De man werd gevangen genomen wegens...... inbraak in de gevangenis. Het enige voordeel vond hij, dat hij gratis behandeling van zijn gebroken benen kreeg.

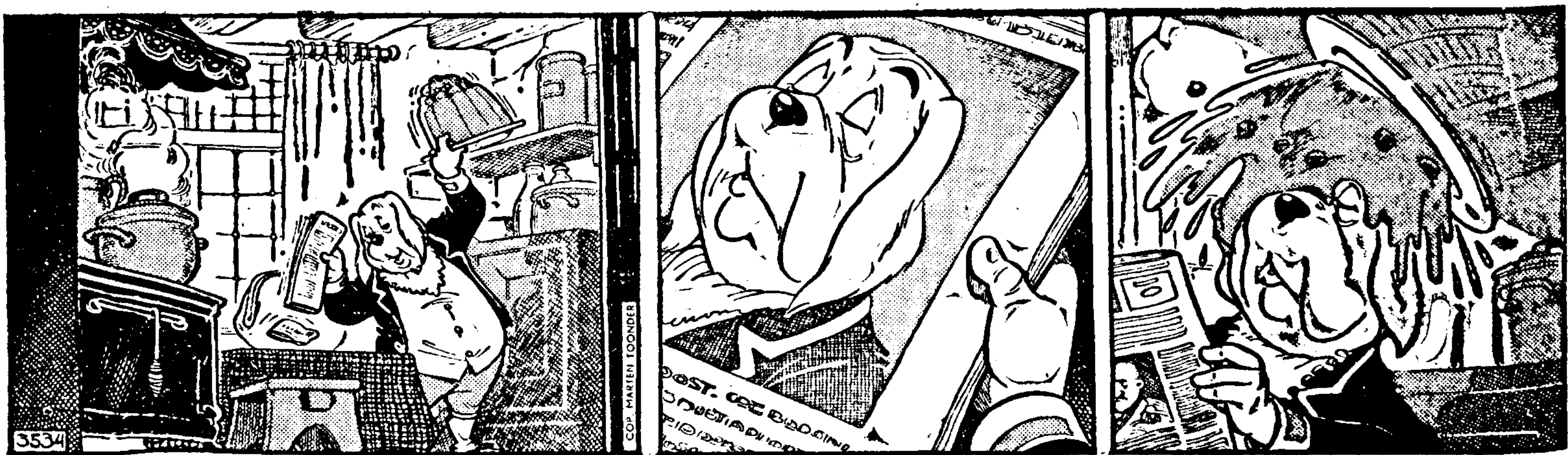
Er is intussen alsnog een anekdote over de pas overleden regisseur van spektakelstukken, Cecil B. De Mille, uit de bus gekomen. Zij komt uit de mond van de cheffin van de cantine van Paramount, mej. Kessinger, die de heer De Mille dertig jaar lang iedere dag de lunch heeft geserveerd zonder ooit te vragen wat hij wilde hebben. „Mijnheer had me dertig jaar geleden gezegd, dat ik hem maar moest geven wat de pot schafte", zo onthulde zij „en al die jaren heeft hij geen kik en klacht gegeven". „Jarenlang", zo vertelde ze verder, terwijl ze een traan wegpinkte, „had ik hem op maandag erwtensoep gegeven. Op zekere maandag was er echter geen erwtensoep. Ik bood de heer De Mille excuses aan, maar daar wilde hij niets van weten. Never mind — zei hij — ik heb altijd een hekel aan erwtensoep gehad".

New Yorkse Beurs

New York. — Gistermorgen was de stemming op de New-Yorkse effectenbeurs zwakker bij inkrimping van de omzet en rond het middaguur hadden fractionele dalingen de overhand. In de namiddag bleef de stemming zwak bij de zeer kalme handel met koersverliezen tot een punt. Tegen slot namen de verkopen toe waarbij de tikker bij de omzet tenachter geraakte. De markt sloot gemakkelijk. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1132, waarvan hoger 207, lager 854 en onveranderd 171. De aandelenomzet bedroeg 2.970 en de obligatieomzet 6.150.000.

American tel and tel	79 3/4
Anaconda copper	63 1/8
Bethlehem steel	50 1/2
Dupont de nemours	246
General electric	80
General motors	49 1/2
International tel and tel	37
Royal Dutch	42 3/4
Shell oil	82
Standard oil of New Jersey	51 1/8
U S steel	92 1/2
Canadian pacific	29 3/8
International nickel	93
Royal Dutch American shares	71 1/4 5
K L M	32 1/2
Aluminium co	90 1/4
Dow Jones	621.62.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL



3534 Toen het tijdschrift „Hocus' Magazijn" bij de bediende Joost bezorgd werd, legde deze juist de laatste hand aan een griesmeelpudding, die hij voor de avondmaaltijd bereid had.

En daar hij popelde om het blad door te nemen, zette hij de fraaie toespijs wat gehaast op een plank boven zijn hoofd.

„Daar staat hij fris en koel", prevelde de knecht, terwijl hij het wikkeltje van het tijdschrift schudde, „en hij kan daar even goed staan als ergens anders, wanneer men mij toestaat......"

Haastig begon hij te bladeren en nu viel zijn blik al spoedig op zijn eigen beeltenis, die in een ruime opmaak op een middenpagina prijkte. „Werkelijk héél keurig!" zei Joost verrast. „Een nette en rustige foto, als ik zo vrij mag zijn. En kijk, men heeft er iets bij geschreven ook!" Hij hield het periodiek op een armslengte van zich af en las mompelend: „Joost, Bommelstein's onverstoorbare bediende, zegt: „Er zouden geen heren zijn, als er geen knechten waren, dat mag wel eens gezegd worden!", „Heb ik dat gezegd?" vroeg de knecht zich enigszins bezwaard af. „Dan ben ik wel vrij geweest! Maar och, het mocht wel eens gezegd worden!"

Op dat moment zakte de koelende pudding een weinig en verstoorde zodoende het evenwicht waarin Joost hem geplaatst had. De schaal wankelde en stortte van de plank af, zodat de bediende onder de lauwe meelspijs bedolven werd.

Hij wilde schrikken, doch tot zijn verbazing merkte hij, dat het gebeuren hem in het geheel niet schokte. Hij bleef staan zonder zelfs met de ogen te knipperen. Geen wonder. In Hocus' Magazijn werd hij een onverstoorbare bediende genoemd — en zoiets geeft verplichtingen.

In haar WERK gestoord

Oranjestad. — Op Basiruti werd gisternacht door een der personeelsleden lawaai op het strand gehoord. Samen met de bewaker ging hij eens kijken en vond toen een grote schildpad, die op het strand bezig was eieren te leggen Dit werd het dier noodlottig. De mannen wisten het beest te bemachtigen. Het bleek een meer dan tweehonderd pond wegend vrouwtje te zijn. Op de foto ziet men in de pan een deel van de eieren.

Dit type schildpad legt gewoonlijk een 400 à 500 eieren. Er waren er 152, zodat het vrouwtje nog niet gereed was met leggen.

Schildpadden leggen hun eieren in het zand en laten de eieren dan verder door zonnewarmte uitbroeden. Na 40 dagen komen de eieren uit en komen de babies boven het zand uit. Zij wandelen dan naar zee, waarbij ze gewoonlijk de levendige belangstelling genieten van roofvogels, die er tussen land en zee heel wat weten in te pikken.

Het vrouwtje legt de eieren keurig netjes in rijen van vijf om er telkens weer wat zand over heen te strijken.

Is ze gereed met de leg, dan is ze meest zo uitgeput, dat ze nog juist met de laatste krachten het legsel met zand kan bedekken en naar zee terug strompelen. Men vangt deze leggende dieren door ze met een snelle beweging op de rug te gooien.

Zijn de dieren weer wat uitgerust, dan beschikken ze over een geweldige kracht en breken gemakkelijk vrij dikke touwen.



De schildpad werd gisteren aangeboden voor ƒ 200,—.

Kunstkring brengt „School di Amor" naar ARUBA

Oranjestad. — De Arubaanse Kunstkring bracht dit jaar reeds twee Curaçaose toneelgezelschappen naar Aruba, die hier met veel succes optraden. Dat waren de toneelwerkgroep van het CCC met „Wachten op Godot" en de toneelvereniging „Emmastad" met „Eens in de Honderd Jaar". Op zaterdag 20 juni zal er weer een amateurtoneelgroep uit Curaçao overkomen om ons te doen genieten van een papiamentse bewerking van het bekende toneelspel „Ecole des Femmes" van Molière. De papiamentse titel is „SCHOOL DI AMOR". Deze vrolijke comedie wordt gebracht door de toneelgroep „PRO ARTE ESCENICO" onder regie van Eddie Pietersz. Op Curaçao zal dit stuk a.s. woensdag in première gaan, en allerwege verwacht men dat dit stuk veel succes zal oogsten. Ook op Aruba zal ongetwijfeld veel belangstelling bestaan voor dit vrolijke toneelstuk.

Basketball Knock-out Tournooi

Oranjestad. — Gisteravond werden op de banen van Aruba Juniors enkele belangrijke basketballwedstrijden gespeeld in het K.O.-tournooi om de Koningin Juliana beker.

De dames van Estrella behaalden na een zeer eenzijdige wedstrijd een gemakkelijke overwinning op de dames van Seven Up. De stand: 25-2 in het voordeel van Estrella. Suzanne Gutierrez was de goalgetter. Zij maakte 10 punten.

In de heren B-klasse werd er een spannende strijd geleverd tussen Aruba Juniors en RCA. De wedstrijd eindigde met een stand van 25-25. Na vijf minuten verlenging won Aruba Juniors met 27-26. Voor Aruba Juniors was Erwin Tjin A Kwoei de topscorer met 12 punten en voor RCA Eddy Clemens met 7.

Nu komt Aruba Juniors in de finale uit tegen Don Bosco.

De Estrella dames moeten nu in de finale uitkomen tegen de winnaressen van de dameswedstrijd Aruba Juniors versus RCA.

Vanavond komen tegen elkaar uit de Juniorenteams van Aruba Juniors I en Aruba uniors II en in de heren A-klasse Aruba Juniors tegen NWI stars.

De winnaar van deze laatste wedstrijd komt dan in de finale uit tegen Plymouth.

Geslaagd Jazzconcert van Aruba Jazzsociety

Oranjestad. — Hoe groot de belangstelling is voor de jazz bleek tijdens het tweede grote koncert, dat door de Aruba Jazz Society werd georganiseerd in de Schouwburg. De zaal was weer geheel bezet en weer leefde het publiek hartelijk mede en werd er genoten van het programma, dat met veel zorg werd samengesteld.

Voor de pauze trad de grote, vijftien man tellende, swingband op, onder leiding van Richard de Keyzer. De band koos dit keer de stijl van Glenn Miller en slaagde er in dit sterk ritmische en toch vloeiende genre te vertolken. Richard de Keyzer heeft er slag van zijn musici samen te binden en tot een eenheid te vormen. Zelf is De Keyzer bovendien een voortreffelijk instrumentalist. Pearl Comarty was als soliste nog weer beter dan de vorige maal. Zij heeft een heel prettige stem en past geheel in het kader van de swing. Natuurlijk heeft deze prettige muziek niet de pretentie van „hot" jazz te zijn. Ze is echter plezierig om naar te luisteren en...... om op te dansen. Dat ging in de Schouwburg niet, maar wij voorspellen, dat dit uitstekende orkest binnenkort zeer in trek zal zijn voor het grote toeristenhotel.

Na de pauze kwam men, dank zij enkele combo's, ~~geheel in de ware~~ jazz-sfeer. Daar hoorden we de ware jazz-zangers. Een hunner deed sterk denken aan Louis Armstrong. Wij hadden het gevoel te doen te hebben met een ware artist, die echter nog wat aan plankenkoorts leed en daarom vermoedelijk een (storend) tekstpapiertje nodig had.

De Blue Combo maakte een uitstekende indruk. Greep ze bij de progressieve jazz mogelijk iets te hoog, in haar eigen kompositie was ze meeslepend en imponerend. Voorts hoorden wij de ware Ragtime Jazz, met de banjo als voornaam instrument. We konden ons bij het beluisteren van deze muziek weer even voorstellen hoe men destijds zeide, dat de echte rag-time verdween, met het afschaffen van de banjo. Toen de guitaar kwam, zette de depressie in.... zo zeide men toen en misschien wel met goede redenen.

Het publiek heeft uitbundig genoten. Als we één enkele suggestie mogen doen, is het deze: Een volgende keer eerst de combo's en na de pauze de grote swingband. Bij de swing een paar bekende nummers in lassen; dat voert het enthousiasme nog hoger op. De jazz session niet ze abrupt laten eindigen.

De artisten hadden nauwelijks gelegenheid gehad er goed in te komen. En dan herhalen wij onze opmerking van een vorige maal. De radiostations op Aruba kunnen uit het welslagen van de jazz-koncerten lering trekken en mogelijk wat meer jazz opnemen in de nu vaak wel zeer eenzijdige Latijnsamerikaanse programma's.

De Aruba Jazz Society en de artisten danken wij voor hetgeen er geboden werd. Met spanning zien wij en vele honderden anderen alweer uit naar een volgend koncert.

Arubaans Commentaar

Effectenbeurs op Aruba

Oranjestad. — Op het zeer interessante ingezonden artikel over het stichting van een effektenbeurs op Aruba, welk artikel in onze editie van gisteren verscheen, ontvingen wij reeds enkele kommentaren. Wij hopen op meer reakties en komen later nog uitvoerig op de suggesties terug.

Uitslag Loterij Jeugdwerk DAKOTA

Oranjestad — Het televisietoestel is gewonnen door:

Diana Boekhoudt, Rondweg 44, Dakota.

Van de kwartjesloterij zijn nog twee prijzen niet afgehaald.

1029 tweede prijs: een fiets.

2203 vierde prijs: een autoped.

Deze prijzen zijn nog af te halen bij Fr. Anselmus.

Hotel voor bezichtiging gesloten

Oranjestad — Tot en met 18 juli a.s. zal het Aruba Caribbean Hotel, in verband met de inrichting door het publiek worden gesloten; na de opening op 18 juli zal het Hotel weder voor het publiek toegankelijk zijn.

Bovendien zal op 11 juli een „Open House" worden gehouden, zodat het publiek het Hotel, dat dan geheel gereed zal zijn, zal kunnen bezichtigen. (Voorl. dienst)

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 30 mei werd geboren: Mildred Hyacintha, dochter van de heer en mevrouw J. V. Theijsen-Croes — Savaneta 311 B.

Op 31 mei Rosita Angela, dochter van de heeren mevrouw F. Croes-Croes — Macuarina 3.

Op 1 juni Lidia Emerita, dochter van de heer en mevrouw C. van der Linde-Arends — S. A. 4.

Op 2 juni Milton, zoon van de heer en mevrouw J. P. Pemberton Mc. Guire — V. N. 75 en Ethlyn Gilberte Johanna, dochter van de heer en mevrouw L. J. A. Halley-Evertsz — Lago Heights 822.

Op 3 juni Sonia Margaritha, dochter van de heer en mevrouw E. M. Jansen-Jacobs — Citroenstraat 13.

Op 4 juni Glenda Bernadetta, dochter van de heer en mevrouw H. Tromp-Henriquez — Monserat 26.

Op 5 juni Kenneth Hilaris, zoon van de heer en mevrouw C. C. Turner-Francis — R. H. 24 en George Carlos, zoon van de heer en mevrouw P. P. Maduro-La Rosa — Nieuwstraat 38.

Op 7 juni Candida Rosenda, dochter van de heer en mevrouw J. van der Linde-Vos — Savaneta 161 B.

Huwelijk: Op 6 juni werd het huwelijk voltrokken tussen: Dominico Geerman en Catharina Bernadeta Dijkhoff — Catiri 4.

Op 31 mei overleed: Harie Thérèse Lesin — Sividivi 28.

AGENDA ARUBA

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233. Dinsdag 9 juni 1959.

Bioscopen:

De Veer, 8.30 uur: „RODAN". 18 jaar.

Rialto, 8.00 uur: „EL CIRCO". (Spaans) Cantiflas, Gloria Lynch. Alle leeftijden.

Principal, 8.00 uur: „HIGH TIDE AT NOON". Betta St. John, William Sylvester. 18 jaar.

Aurora, 7.30 uur: „HELL'S HORIZON". John Ireland, Marla English. 18 jaar.

Savaneta, 7.30 uur: „BADMAN'S COUNTRR". Neville Brand, Buster Crabbe. Alle leeftijden.

Schouwburg: Tweede causerie Carmiggelt en UittenBogaard (Volksuniversiteit).

Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad: BOTICA ARUBA. Tel.: 1080.
San Nicolaas: BOTICA CENTRAL. Tel.: 5119.

TAFELTENNIS

Oranjestad. — In de finale van het K.O. tournooi om de Koningin Julianabeker kwam in de juniorenklasse Don Bosco uit tegen Estrella A. Don Bosco won met 5-3.

Bij de senioren kwam Bavaria uit tegen Meppers. Bavaria won met 5-1.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Stemmen of niet stemmen

(Buiten verantwoordelijkheid van de redaktie)

Deze week zouden we moeten stemmen voor nieuwe PWFC-bestuurders. Er moet ergens een vuiltje aan de lucht zijn en om verschillende redenen:

a) Een paar maanden terug heeft de ex-werknemersraadlid Cijntje de CAO tussen de Shell en de PWFC, bekritiseerd; deze goede man is behoorlijk gestraft met een degradatie, omdat hij niet danste naar de pijpen van de PWFC en de Shell.

b) Kort daarna werden plotseling twee andere ex-WR-leden zeer aktief en schreven zich in als lid PWFC, en begonnen een aktie om in het bestuur te komen. Beide heren, waarvan één een zeer goed inkomen heeft, hebben nooit openlijk geklaagd over het CAO en hebben zich dus nooit openlijk aan de kant van de werknemers geschaard. Door PWFC-lid te worden, onderschrijven zij dus een CAO, waarover iedereen klaagt.

c) De PWFC is zeer duidelijk aan de kant van de Mij., zelfs zo, dat de Mij. als spreekbuis is opgetreden van de bond. Zie het artikel van 6 juni in de „Beurs", over het bezoek van de heer Bradshaw.

Resumerende: Een ex-lid WR schaart zich duidelijk aan de kant van de werknemers, en krijgt straf. Twee anderen plotseling aan de kant van de PWFC/Shell worden superaktief, met de duidelijke opzet om als bestuurder gekozen te worden. Er is iets loos! De PWFC heeft zelf een hele reeks artikelen gepubliceerd in de „Petrolero", waarin zij bewees, dat deze heren in het voordeel van de Mij. werkten, een man is uitgeschakeld; dat is Cijntje; de twee anderen zijn dus nog niet te vertrouwen.

Werknemer CPIM-er, stem dus niet, laat de PWFC voor wat zij is, geef de PWFC geen steun! Zie dat zelfs een minister van de West Indian Federation hier is geweest om te klagen.

Stem niet, het kan van kwaad alleen maar erger worden!

U hartelijk dankend voor de afgestane ruimte, verblijf ik met de meeste hoogachting voor uw veel gelezen krant,

P.L.B.

Bulgaarse gezant in Argentinië als „persona non grata"

Buenos Aires. — De Bulgaarse gezant in Argentinië is persona non grata verklaard, aldus heeft de Argentijnse minister van buitenlandse zaken maandag meegedeeld.

De gezant, de zesde Europese diplomaat die in de afgelopen twee maanden op beschuldiging van inmenging in Argentinië's binnenlandse aangelegenheden is uitgewezen, had met een geheime radiozender boodschappen in code verzonden.

Uit het politierapport

Oranjestad. — Gevonden voorwerpen: Harold Marchena, Colombiastraat 4 vond een bos sleutels. Angel Nevela, uit de Doormanstraat vond 8 stukjes van de landsloterij.

De politie van St. Cruz meldde dat op de weg Oranjestad-Santa Cruz, auto 2043 tegen een houten steunpaal van de hoofdleiding van het elektrisch net was gebotst. Direkt na dit ongeval zat bijna geheel Aruba zonder stroom. De bestuurder van 2043 nam de benen, maar werd een uur later, omstreeks 1 uur 's nachts door de patrouille van Santa Cruz aangehouden. Hij had een borreltje te veel op, en werd ter ontnuchtering ingesloten. Schade aan de auto: ƒ 1400,— (total loss).

ARNOLD F. ISRAEL

en

LOUISE FEENSTRA

geven kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats vinden op 12 juni 1959 te Oranjestad.

Receptie 6 tot 8 uur in het Strand hotel.

Toekomstig adres: Koenoekoe Abao 20 a.

Gelieve deze aankondiging als een persoonlijke uitnodiging te beschouwen.

Eilandgebied Aruba

De Ontvanger van het eilandgebied Aruba maakt hierbij bekend, dat voor inkomstenbelasting 1956, 1957 en 1958, waarvan de aanslagbiljetten vóór 19 december 1958 gedagtekend zijn en welke niet eerder zijn aangemaand, de aanmaningen hiervoor op 9 juni 1959 verzonden zullen worden en dat de aanmaningskosten vanaf 10 Juni 1959 verschuldigd worden.

Behalve aanmaningskosten zal ook intrest in rekening worden gebracht, te rekenen met ingang van de derde kalendermaand volgende op die, waarin de laatste termijn verviel.

Aruba, 3 juni 1959

Charlie Gaul niet in de tour?



CHARLEY GAUL
geen Ronde van Frankrijk?

Parijs. — De samenstelling der verschillende ploegen voor de Tour de France gaat, enkele weken voor de start, weer gepaard met talloze grote en minder grote moeilijkheden. De vraag is nu of de tourwinnaar van het vorig jaar, Charlie Gaul, in de Neluxequipe zal rijden. De Luxemburger, die voor het extrasportieve merk Emi uitkomt, heeft van zijn fabriek te horen gekregen, dat de renners over de „extra-sportieve"-groeperingen geen ,toestemming kunnen krijgen van landenploegen deel uit te maken.

Gaul is niet de enige op wie de belangstelling van de Franse sportpers deze dagen is geconcentreerd. In Italië heeft Baldini te kennen gegeven niet met Favero te willen rijden en Alfredo Binda heeft hier zijn handen vol om een compromis te forceren. Natuurlijk heeft Frankrijk zelf ook zijn strubbelingen. Het is bijvoorbeeld nog steeds niet zeker of Rivière en Geminiani met Anquetil en Bobet in de nationale ploeg zullen rijden.

Alleen in Nederland loopt alles nog op rolletjes als men de „affaire" Gaul even buiten beschouwing wil laten. Een belangrijke beslissing voor de Neluxploeg is genomen door de nieuwe minister van Defensie. Hij heeft Piet Damen, een van de nationale troeven, uitstel verleend van herhalingsoefeningen. Het was aanvankelijk de bedoeling Damen op 15 juli voor 30 dagen in te lijven.

Sovjets verstrekken lening voor stadion in Djakarta

Djakarta. — De Sovjet-Unie heeft besloten aan Indonesië een krediet te verstrekken van 17,5 miljoen dollar voor de bouw van een stadion te Djakarta en de oprichting van een volkenkundige faculteit op Ambon in de Zuid-Molukken, zo heeft de voorzitter van een Russische handelsdelegatie in Indonesië, Kolibalof, volgens het persbureau Antara meegedeeld.

Reeds in september jl. stemde de Sovjet-Unie erin toe aan Indonesië een krediet te geven van 100 miljoen dollar.

Kolobalof deelde ook mede, dat de Russische regering bereid is met de Indonesische overheid een contract te tekenen voor de uitvoering van een groot projekt voor de wegenbouw.



De laatste etappe van de Olympia Tour door Nederland zit er weer op. Foto: De leider in het algemeenklassement H. Zilverberg rijdt hier zijn ereronde.

PIRATES verslaan GIANTS met 12—9 in wedstrijd van 36 hits

MILWAUKEE wint van CHICAGO en DETROIT van BOSTON

American League

De Detroit Tigers wonnen gisteravond met 6-3 van de Boston Red Sox achter een zes-hit pitching van Jim Bunning (6-4). De Tigers sloegen 16 hits tegen drie Red Sox pitchers. Monbouquette (1-2) was de verliezer. Al Kaline sloeg zijn 11de homerun van dit seizoen voor de Tigers.

Linescore:

Detroit	010 021 011 - 6	16	0
Boston	000 030 000 - 3	6	1

Dit was gisteren de enige wedstrijd in de American League.

—o—

National League

De Milwaukee Braves scoorden gistermiddag 7 runs in de vijfde inning voor een 9-5 overwinning op de Chicago Cubs. De Cubs scoorden hun 5 runs in de achtste inning. Lew Burdette (9-4) was de winnende pitcher maar hij had hulp nodig in de achtste van Carlton Willey en Don McMahon. Burdette sloeg zelf 4 hits in 4 beurten aan bat en sloeg 4 runs binnen. Eddie Mathews sloeg zijn 20ste homerun van dit seizoen. Seth Morehead (0-3) was de verliezende pitcher......

Linescore:

Chicago	000 000 050 - 5	9	1
Milwaukee	011 070 00x - 9	15	1

—o—

Pinchitter Harry Bright sloeg een 3-run homerun in de 11de inning waardoor de Pittsburgh Pirates met 12-9 wonnen van de San Francisco Giants. De twee clubs sloegen samen 36 hits. Elroy Face (8-0) won in relief en Face is sinds 30 mei 1958 ongeslagen. McCormick (3-5) was de verliezer. Alou (8) en Kirkland (7) sloegen homeruns voor de Giants en Kravitz (1), Stuart (3) en Bright (2), sloegen homerun voor de Pirates......

Linescore:

S. Francisco	200 200 230 00 - 9	18	1
Pittsburgh	011 100 150 03 - 12	18	0

(11-innings)

—o—

Wedstrijden van vandaag:

American League.
Kansas City in New York Kucks (1-2) tegen Ford (6-3). Chicago in Washington Wynn (7-4) of Shaw (5-2) tegen Fischer (5-1). Detroit in Boston Mossi (4-2) tegen Casale (3-4).
Cleveland in Baltimore Grant (3-1) tegen O'Dell (2-5).

National League.
Los Angeles in Philadelphia Williams (2-1) tegen Owens (4-3).
San Francisco in Pittsburgh Antonelli (7-3) tegen Law (5-3).
Milwaukee in St. Louis Spahn (7-6) tegen Jackson (3-6).
Cincinnati in Chicago — Nuxhall (3-3) tegen Anderson (3-4).
Alle wedstrijden in de Mayor Leagues worden vanavond gespeeld met uitzondering van de wedstrijd Cincinnati — Chicago.

De Ontwapenings-Conferentie te Geneve

Genève. — De Amerikaanse delegatie op de drielandenconferentie over het stopzetten van kernproeven heeft voorgesteld om technische besprekingen te openen over het ontdekken van kernontploffingen op grote hoogten. Van haar kant diende de Russische delegatie een voorstel over hetzelfde onderwerp in.

Bij de hervatting van de besprekingen over het staken van de kernproeven hebben de Russen bij monde van Tsarapkin het westen maandag de verzekering gegeven dat het Russische voorstel voor het jaarlijkse vaststellen van een aantal inspecties van niet-geidentificeerde kernontploffingen, geen „voetangels inzake het vetorecht" bevat.

Van westelijke zijde werd opgemerkt dat de verklaring van Tsarapkin niet volkomen bevredigend is, daar de Russen kwesties van budgettaire en administratieve aard en de samenstelling van de commissie van toezicht onderworpen willen zien aan het recht van veto en dat zij nog steeds inspectie kunnen tegenhouden door bij de behandeling van deze kwesties van het vetorecht gebruik te maken.

—

Berlijn — In Postdam en Brandenburg (Oost Duitsland) hebben in de afgelopen weken meer dan 3.000 mensen dysenterie opgelopen als gevolg van ondeugdelijke boter, zo is in betrouwbare kringen in West-Berlijn vernomen.



DWS/A — Elinkwijk 0-2. Keeper Kraak van Elinkwijk heeft misgegrepen maar de back van Elinkwijk Theeuwis weet de bal nog juist uit de doelmond te koppen.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Spannende eindstrijd om de landstitel amateur voetbal

Behaalt Sparta zijn „double"?

De strijd om de landstitel van het Amateurs-voetbal belooft een spannende aangelegenheid te worden, welke voornamelijk zal gaan tussen Gouda en ESCA uit Arnhem. En hoe zwaar heeft de ploeg van Gouda het al niet gehad. Na een bijzonder enerverende race met De Spartaan eindigden deze twee clubs gelijk en moest een beslissingswedstrijd dus gaan uitmaken, wie zich kampioen van afdeling A mocht gaan noemen en wie de strijd met ESCA en Sportclub Irene mocht gaan uitvechten om de landstitel. De voetbalvrienden weten al, dat op het VUC-terrein in Den Haag twee beslissingswedstrijden nodig waren -wedstrijden, waarover de aanwezigen nog wel lang zullen hebben nagekaart, want deze wedstrijden boden niet alleeen goed voetbal, maar een summum aan spanning en sensatie- om Gouda als kampioen aan te wijzen.

Als eerste wedstrijd had Gouda de moeilijke opgave om de kampioen van het Zuidelijk deel van de Eerste klasse Amateurs, Sportclub Irene, in Tegelen de winst te gaan betwisten en zeer verdiend konden de Gouda-spelers dolgelukkig met een 2—1 zege huiswaarts keren. Doordat Sportclub Irene ook de eerste wedstrijd te Arnhem tegen ESCA verloren hadden, kunnen de Limburgers wel als uitgeschakeld worden beschouwd.

Zondag had te Gouda de eerste ontmoeting plaats tussen Gouda en ESCA. Er viel geen beslissing; de wedstrijd eindigde onbeslist in een 2—2 gelijkspel en zo heeft ESCA in zoverre de beste kansen, dat deze club uit Arnhem de grote concurrent Gouda op eigen terrein ontvangt en dat kan wel de beslissing worden. Gespeeld moet nog worden: ESCA - Gouda, Gouda-Sportclub Irene en Sportclub Irene-ESCA. De ranglijst ziet er nu als volgt uit:

Gouda	*2*	*3*	*4—3*
ESCA	*2*	*3*	*5—4*
Sportclub Irene	*2*	*-*	*3—5*

De vele HFC-vrienden hadden vorige week zondag een grote teleurstelling te verwerken. Na twee mooie overwinningen ging het er naar uitzien, dat „the good Old" regelrecht de eerste klasse zou gaan binnen marcheren. Maar.... Baarn gooide roet in het eten door op het HFC-terrein te Haarlem voor ruim 6000 toeschouwers een benauwde, doch verdiende 1—0 zege te behalen. SVW uit Gorinchem nam de leiding over en hoewel er twee van de vier gegadigden promoveren, waren er neens donkere wolken zich aan het samen pakken boven de horizont en begon het promotiefeest op wankele basis te verkeren., Gisteren had de returnwedstrijd plaats en menig HFC-supporter zal zijn ploeg met een bezwaard hart hebben zien weggaan naar Baarn. HFC liet zich echter niet voor de tweede maal verslaan en speelde na spannende strijd met 1—1 gelijk.

Daarbij had HFC nog geluk, dat SVW tegen het nu zo goed als uitgeschakelde VFC uit Vlaardingen een kostbaar winstpunt verspeelde, zodat de kansen voor HFC nog lang niet verkeken zijn. De ranglijst ziet er als volgt uit:

SVW	*4*	*5*	*11—6*
HFC	*4*	*5*	*4—3*
Baarn	*4*	*4*	*6—7*
VFC	*4*	*2*	*4—7*

HFC moet nog spelen: thuis tegen VFC en uit tegen SVW, vooral de laatstgenoemde wedstrijd belooft spannend te worden.

De Beker-competitie begint ook al het einde te naderen.

In de kwart-finales won Sparta te Rotterdam met waarlijk prachtig kampioensspel met 3—0 van Ajax. Vooral in de tweede helft was het spel van Sparta grandioos en het gaat er wel naar uitzien, dat Sparta de „double" (kampioenschap en de Beker) gaat halen. Dat zou toch werkelijk een pracht prestatie zijn: vorig jaar won de ploeg uit Rotterdam eveneens de beker door in de finale in het Olympisch Stadion Volendam te verslaan.

Rapid J.C. versloeg in een matig duel NAC met 2—0. ADO kwam ook al tot de halve finale. De Hagenaars willen schijnbaar hun matig seizoen een beetje goed maken. Van HVC werd met 4—1 gewonnen. Zwartemeer mag zeker genoemd worden. Het is een hele prestatie voor een ploeg uit de Tweede Divisie om tot de laatste acht te behoren, maar zaterdag werden de Noorderlingen door VVV met 5—1 uitgeschakeld en nu wachten ons: Sparta — ADO en VVV'03 — Rapid J.C. Gaat de finale misschien een aangelegenheid worden voor de twee grote concurrenten uit de afgelopen competitie: Sparta en Rapid J.C. Dit zou wel een mooi slot zijn van de competitie 1958/9.

INTERNATIONAAL ROTARY-CONGRES BEGONNEN

New York. — In New York is het vijftigste internationale Rotary-congres begonnen, waaraan door afgevaardigden uit zeventig landen wordt deelgenomen.

Het congres, dat zes dagen zal duren, zal onder meer door burgemeester Wagner van New York, Nelson Rockefeller, de gouverneur van de staat New York; de sekretaris der Verenigde Naties Hammarskjoeld, de ruimtevaartdeskundige Von Braun en de schrijfster Pearl Buck worden toegesproken.

President Eisenhower heeft bij de opening van het congres een boodschap gezonden.

„Vertrouwelijk Witboek" onthult Oost-Duitse spionnage-methoden

Berlijn. — De journalisten in West-Berlijn hebben zich bezig gehouden met het leven van uittreksels uit een tweehonderd pagina's tellende „vertrouwelijk witboek" over Oostduitse spionnage-activiteiten.

Een functionaris van het departement voor binnenlandse zaken van West-Berlijn, Joachim Lipschitz, verklaarde dat het boek ter beschikking is gesteld van de westerse afvaardigingen naar de conferentie te Genève.

In het witboek wordt verklaard dat de voornaamste Oostduitse organisatie, die zich met spionnage bezig houdt, de staatsveiligheidsdienst is, die dertienduizend officieren èn minderen in dienst heeft. Onder het Oostduitse ministerie van binnenlandse zaken ressorteert een speciale afdeling, die zich erop toelegt tweedracht tussen de Duitse bevolking en de geallieerde militairen in Duitsland te doen ontstaan. Het Oostduitse leger kent een speciale afdeling, die erop uit is de Navo zoveel mogelijk afbreuk te doen. Deze organisatie heeft vertakkingen in verscheidene westerse landen.

In het witboek zijn 63 gevallen vermeld, waarin Westberlijnse burgers door toedoen van Oostduitse organisaties werden ontvoerd.

Het Westduitse bureau voor de bescherming van de grondwet heeft verklaard dat een zekere Max Heim, een voormalige kapitein die als departementshoofd werkzaam was op het Oostduitse ministerie voor staatsveiligheid, heeft meegedeeld dat ongeveer 1000-2.500 agenten van de Oostduitse staatsveiligheidsdienst in Westerse landen als spionnen werkzaam zijn.

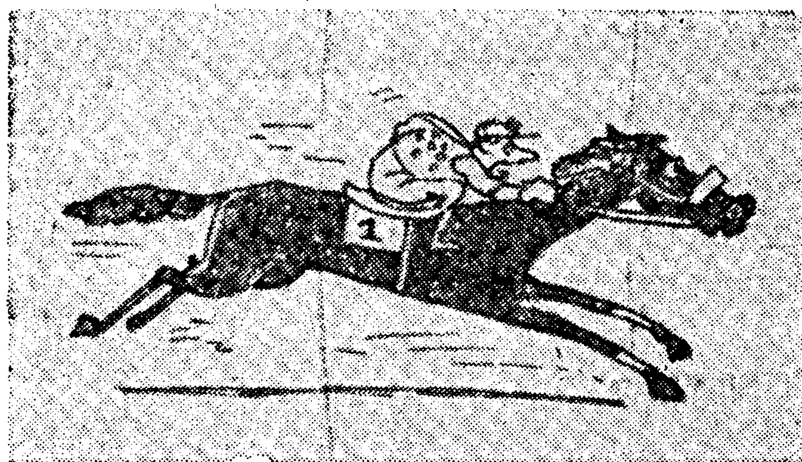
Dominicaanse regering in Ballingschap in oprichting

Caracas. — Op een bijeenkomst van de „Anti-Trujillo-Unie", die gedurende twee dagen te Caracas werd gehouden, is besloten een revolutionaire Dominikaanse regering in ballingschap te stichten. De leider en de leden van deze regering zullen nader worden aangewezen.

Venezolaanse Cinco y Seis

Verrassende uitslagen en toch een lichte „mercado-libre"

ELIGIDO, de winnaar van de cla. „Jose Antonio Paez"



De favorieten hebben zondag jl. op grootse wijze hun kleuren verdedigd maar in drie wedstrijden moesten zij echter het onderspit delven, tegen dravers, die beter thuis waren op de modderige race-track. In de afgelopen nacht werden er nog 7 cuadros met de zes winnende paarden gevonden. Dus het totaal is thans 33 cuadros met zes paarden. Verder werden er 194 formulieren met vijf paarden gevonden. Het totaal is thans 982 cuadros met vijf paarden. Men is nog steeds doende de cuadros te rangschikken, om zodoende te weten te komen, of er meer formulieren zijn met de winnende paarden. Met de zovele verrassingen van zondagmiddag blijkt het toch, dat de paarden, die wonnen, geen onbekenden waren onder de cinco-y-seis-spelers. De goed ingevulde cuadros spreken hier duidelijke taal.

Primera válida (1200 meter)

De grote favoriet **TUCUSO** had niet veel moeite om met de zege in deze eerste race te gaan strijken. Van zijn twee rivalen, waarvan men kennelijk verwacht had, dat zij voor de nodige spanning zouden zorgen, bemerkte men niets. Slechts het paard Aureo zorgde voor enige sensatie, toen het bij de aanvang de koploper werd. Tucuso haalde het op de 600 meter met gemak in en versloeg ruimschoots zijn mededingers. Het paard Manisa met jockey Gustavo Avila heeft niets van zich laten zien en faalde jammerlijk gedurende de gehele wedstrijd. Jockey Balsimino Moreira heeft dan voor de vijfde achtereenvolgende maal met sukses het paard Tucuso als eerste over de eindstreep gejaagd. De tweede, die in deze eenzijdige race over de eindstreep draafde, was Errante. Derde en vierde waren Un Gaita en Aureo. Manisa werd nr. 5.

Segunda válida (1600 meter)

Nadat het paard Banal met sukses de wedstrijd op zijn naam gebracht had, brak er onder het publiek een hevig protest los, omdat volgens hen jockey Gustavo Avila aan de eindspurt de koploper Oton gemolesteerd heeft. Het publiek kreeg zijn zin, want enige minuten later werd **OTON** (llave 4) met jockey Manuel Camacaro als winnaar aangewezen. Banal werd naar de tweede plaats verschoven en jockey Avila werd voor 5 weken geschorst. Als derde was het Dos de Bastos, die over de eindstreep ging. Nr 4 was Anguille.

Tercera válida (1100 meter)

Het paard **CALIDAD** met jockey Tefilio Tosta, dat zondag voor de eerste maal zijn kleuren in de 8e serie moest verdedigen, heeft dat op zeer prachtige wijze gedaan door de koploper Mohicano, die nog slechts 50 meter voor de boeg had, met een neus verschil te kloppen. Derde werd Jungle Man en vierde Azuzada.

Na de derde race vond de clásico „José Antonio Paez" plaats. Tot ieders verbazing faalden de favorieten Rey Mago en Canario. **Elegido** met Felix Garcia werd de winnaar van deze clásico. Een prachtig trofee en 50.000 bolivars waren de inzet voor deze wedstrijd.

Cuarta válida (1600 meter)

Onze „fija" Diamela heeft het in deze vierde race heel slecht gedaan. Slechts in het begin heeft het getracht van de partij te zijn, maar naderhand verloor zij terrein en eindigde als nr 5. Lazulita werd direkt na de aanvang de koploper van deze moeilijke race. Deze zo begeerde positie behield deze draafster tot 100 meter voor de eindstreep, waar **NINI** met jockey Nestor Perez, haar ineens voorbij schoot en als eerste over de finish-lijn draafde. Tweede werd Lazulita; derde en vierde waren Alojada en Madam Recorder.

Quinta válida (1600 meter)

Direkt na de start in deze op één na de laatste race zette Leonio, onze „batacazo", een behoorlijk tempo in en kon zodoende de koploper van het peleton worden, op de hielen gevolgd door El Zar en Michelle. Op ongeveer 900 meter is het **MICHELLE** met jockey Hernan Rengifo na een enorme sprint gelukt onze „batacazo" voorbij te stuiven. Verder is het geen der andere dravers gelukt de koploper in moeilijkheden te brengen en zo won het dan ruimschoots. Als tweede eindigde El Zar; derde en vierde waren Leonio en Djero.

Sexta válida (1600 meter)

De mooiste en spannendste race was deze sexta válida. Direkt na het startsignaal verlieten de dravers hun hokjes met een enorme sprint. Op de 200 meter waren er nog geen uitvallers te zien. Op de 300 meter echter maakte Emperor zich los van het peleton en ging er alleen van door. Met nog 50 meter voor de boeg — en op de viktorie — kwam bovengenoemde draver in moeilijkheden, toen **EMBRUJADA II** als een wervelwind op de eindstreep kwam toestormen. Het gelukte jockey Manuel Ramirez nog met een neus verschil Emperor te verslaan. Derde werd araçuy. En de debutant Agapanto vormde toen de „mercador", dat is — voor hen die het niet weten — een paard, dat als nr 4 de eindstreep overgaat.